

Kutsal Yazılar S risi

Tanrı Oğlu İsa

İncil'in Yuhanna Bölümü Üzerine Bir Yorum

Can Nuroğlu

Tanrı Oğlu İsa

[Can Nuroğlu](#)

Telif Hakkı/Copyright Can Nuroğlu, 2018

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

[ÖNSÖZ](#)
[GİRİŞ](#)
[TASLAK](#)
[YORUM](#)
[TANRI SÖZÜ](#)
[TANRI KUZUSU](#)
[GEL DE GÖR](#)
[KANA DÜĞÜNÜ](#)
[İSA TAPINAKTA](#)
[YENİDEN DOĞUŞ](#)
[YAHYA'NIN TANIKLIĞI](#)
[YAŞAM SUYU](#)
[GÖKSEL HASAT](#)
[YÜCE OĞUL](#)
[İSA'NIN TANIKLARI](#)
[YAŞAM EKMEĞİ](#)
[DİRİ SU](#)
[DÜNYANIN IŞIĞI](#)
[GERÇEK ÖZGÜRLÜK](#)
[RUHSAL KÖRLÜK](#)
[İYİ ÇOBAN](#)
[DİRİLİŞ VE YAŞAM BENİM](#)
[MESİH'İN YÜCELİĞİ](#)
[ALÇAKGÖNÜLLÜLÜK DERSİ](#)
[YOL GERÇEK VE YAŞAM](#)
[KALIN!](#)
[GERÇEĞİN RUHU](#)
[MESİH'İN VASIYETİ](#)
[İSA TUTUKLANIR](#)
[İSA ÇARMIHTA](#)
[MESİH'İN ZAFERİ](#)
[İSA İLE KAHVALTI](#)
[KAYNAKÇA](#)

ÖNSÖZ

İçinde yaşadığımız dünya oldukça karışık ve karanlık bir yer olmuştur. Her geçen gün kaosu uçurumuna daha da sürükleniyoruz sanki. Aslında uzun zamandır dünyanın gidişatı böyledir. Dahası günümüzde meydana gelen teknolojik yenilikler, bilgi patlaması ve bilimsel araştırmalar sonucunda dünyamız daha iyiye doğru gitmekten çok daha da korkunç bir seviyeye düştüğünü görebiliyoruz. Gün geçtikçe kötüleşen bu manzara karşısında insanlar bazen isyan edebiliyor: *Neden Tanrı bir şey yapmıyor, neden müdahale etmiyor?* Aslında Tanrı gerekeni yaptı bile. Sandığımız kadar uzak ve ilgisiz değildir; insanları bu acınacak durumdan kurtarmak için kendisi bizzat müdahale etti. Tüm evreni yaratan Sonsuz Işık dünyamızın karanlığını delerek göründü. Tanrı insan benzeyişine bürünerek aramızda yaşadı, acımızı paylaştı ve sonunda günahlarımızı üstlendi. Yaşam kaynağı olan yüce Rab ölümle pençeleşti ve sonunda hepimiz için onu yendi. İşte göklerden gelen nur ve hayat Tanrı Oğlu İsa'nın kendisidir.

Böylesi olağanüstü bir olaya tanık olmak için Tanrı Yuhanna gibi bazı adamlar seçti. İsa Mesih'le ilgili olan bu tanıklığın sonunda Yuhanna yazısının amacını çok net bir şekilde özetler: *“Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır (Yuhanna 20:31).”* Yuhanna için bu gerçek her şeyden daha önemlidir. Kuşkusuz evreni yaratan yüce Tanrı göklerdeki tahtını bırakıp aramızda yaşamaya tenezzül ettiyse, bu gerçekten harika bir haberdur. Şimdi İsa'yı bize tanıtırken Yuhanna'nın Mesih için en çok kullandığı isim 'Tanrı Oğlu'dur. Hatta yalnızca Yuhanna'da İsa Baba'nın *“Biricik (monogenes) Oğlu”* olarak karşımıza çıkıyor (Yuhanna 1:14, 18; 3:16-18; 1.Yuhanna 4:9). Buradaki 'biricik' sözü genellikle bir ailenin tek çocuğu için kullanılırdı. Bununla beraber çok özel, eşsiz ve benzersiz biri demektir. Mesih'e gelince İsa'nın Tanrı'dan doğan ilk ve tek çocuk anlamına gelmiyor, gelemez çünkü Tanrı ruhtur, ne doğdu ne de doğurur. Yuhanna'nın kendisi yazısının en başında İsa'nın baştan beri Tanrı'yla birlikte olduğunu ve Tanrı'ya eşit olduğunu vurgular. Hatta dünyayı yaratan Tanrı Sözü de daha dünyaya insan olarak gelmeden önce ezelden beri var olan Tanrı Oğlu'ydu. 'Biricik oğul' derken Yuhanna Mesih'in Baba Tanrı'nın gözündeki emsalsiz niteliğini vurgulamaya çalışıyordu. İşte Baba Tanrı ile Oğlu İsa arasındaki bu kutsal ve gizemli ilişkiyi hemen çözmek kolay değildir. Ancak Yuhanna'nın tanıklığından şunu çok net bir şekilde anlıyoruz ki Tanrı neyse İsa odur, Tanrı Oğlu olarak Baba'yı bize tanıtmaya gelmiştir (Yuhanna 1:18, 14:6-10).

İsa Mesih'in bu ulvi kimliğini bize açıklamak ve kanıtlamak için Yuhanna pek çok farklı tanık gösterir. Bir yandan Mesih'i yakından tanıyan havarilerinin sözleri vardır. Öbür yandan Mesih'in kendisi için kullandığı ifadeler vardır. Ayrıca İsa Mesih'in Tanrı'nın yetkisiyle gerçekleştirdiği mucizevi işler ve harikalar da vardır. İşte baştan sona kadar Yuhanna'nın gayesi şahsen Tanrı Oğlu olarak tanıdığı Mesih'in ilahi kimliğini birçok yoldan tüm herkese göstererek tüm

insanların İsa'ya iman etmelerini sağlamaktır. Kitap boyunca birçok kişinin Mesih'e iman ettiğini okuyoruz (İman etme sözü tam 87 kere geçiyor). Yuhanna'ya göre İsa'ya sadece hayran olmak yetmez, Mesih'i Tanrı Oğlu olarak kabul etmek, O'na yürekten inanmak şarttır. İşte vaat edilen kurtuluş ve sonsuz yaşam ancak içtenlikle Tanrı Oğlu İsa'ya güvenen ve iman edenler için geçerlidir. Şu anda karanlık güçlerinin işi sürüyordur ama yakında bir gün Mesih bir daha gelecektir ve Tanrı adına dünyayı yargılayacaktır. O zaman egemenliğini kurarak Tanrı Oğlu olduğunu inanan ve inanmayan herkese apaçık bir şekilde gösterecektir. Ne mutlu kendisine şimdiden inanan ve günahlarından kurtulan kişilere!

GİRİŞ

İncil'in ilk dört bölümü Mesih'in hayatına dört farklı açıdan ışık tutar. İlk üçü Mesih'ten kısa bir süre sonra hayatını, ölümünü ve dirilişini paralel bir şekilde aktarır. Yuhanna'nın yazısı ise büyük olasılıkla en sonuncu olarak İsa'nın hayatıyla ilgili çok farklı bir perspektif sağlar. Tanrı, Yuhanna'yı yönlendirerek, Mesih'in ilahi kimliğini vurgulayan bazı olaylara ve ardından gelişen diyaloglara odaklanır. Ayrıca Yuhanna'nın yazısında İsa'nın özellikle öğrencileriyle yaşadığı samimi sohbetlere kulak misafiri oluyoruz. Yuhanna ismini taşıyan bu eser, Mesih'in en yakın dostlarından ve havarisi Elçi Yuhanna tarafından kaleme alındığı biliniyor. Aslında kitap boyunca kendini yazar olarak ismen hiç tanıtmıyor, ancak bize bir takım ipucu veriyor. Bir kaç yerde "Mesih'in sevdiği öğrenci" olarak geçiyor (Yuhanna 13:22-25, 21:20,24). Anlaşılan şu ki Yuhanna aşırı mütevaziliğinden ve Mesih'e duyduğu hayranlıktan ötürü ismini İsa'nın isminin yanına koymaya cesaret etmiyordur. Ancak belli ki bu satırları yazan kişi Mesih'i çok yakından tanıyor ve birinci dereceden olaylara tanıktır. Aynı zamanda ilk çağdaki kilise büyükleri bu eserin Elçi Yuhanna'nın eliyle aktarıldığına hemfikirdiler.

Peki, Yuhanna hakkında ne biliyoruz? Yuhanna Kafarnahum'da yetişen bir Yahudi'ydi. Babası Zebedi'nin birkaç balıkçı teknesi vardı, Yuhanna ile ağabeyi Yakup aile şirketinde çalışıyorlardı (Markos 1:20). Annesi muhtemelen Salomeydi (bkz. Matta 27:56, Markos 15:40). O da Meryem'in kardeşi ve İsa'nın teyzesi olabilir (Yuhanna 19:25). Yani büyük olasılıkla Yuhanna İsa'nın kuzeniydi. Yuhanna başta Yahya'nın bir öğrencisi iken üstadının yönlendirmesiyle Mesih'e ilgi duymaya başladı (Yuhanna 1:35-40). Daha sonra Mesih'in çağırmasıyla babasını ve mesleğini tümünden bırakıp İsa'nın öğrencisi oldu (Matta 4:21). Yuhanna, on iki havari arasında, Mesih'e en yakın üç kişiden biriydi (Matta 17). Özel durumlarda İsa Yuhanna, Yakup ve Petrus'u yanına alıyordu (Luka 8:51, Matta 26:37). Ağabeyi Yakup ile Yuhanna o kadar ateşli bir karaktere sahiptiler ki onlara "Beni-Regeş" yani "Gök gürültüsü oğulları" lakabı verildi.

Çarmıh yolunda Mesih'in geçirdiği son acılı saatlerde tüm öğrencileri sağa sola dağılırken Yuhanna sonuna kadar O'na sadık kaldı. Mahkemeleri süresince ve sonunda çarmıhın dibinde bile Yuhanna Mesih'in yanından ayrılmadı (Yuhanna 18:15, 19:26). İsa'nın ölümden dirildiği haber gelince de ilk mezara yetişen ve dirildiğine inanan yine Yuhanna'ydı (Yuhanna 20:3). Daha sonra ilk kilise döneminde Yuhanna hep Petrus'la birlikte hareket ediyordu. Beraber tapınakta vaaz veriyorlar, tutuklanıyorlar, hapse atılıyorlar. İlerleyen yıllarda İsa'dan emanet aldığı annesiyle birlikte Yuhanna Efes'e taşındı ve hizmetini orada sürdürdü. Kiliseler arasında hep "Sevgi Elçisi" olarak bilinirdi. İyice yaşlandıktan sonra tutuklanıp yetkililer önüne getirildi. Ona her türlü işkenceyi ettiler ama öldüremeyince onu Patmos adasına sürdüler. Orada "Vahiy" kitabının içeriğini aldı. Daha sonra Efes'e döndü ve orada öldü, hatta mezarı bugün bile Selçuk'un yanında bulunan ve daha sonra adına yapılan devasa bir katedralde

bulunuyordur. İŖte adını taşıyan bu kitapta Yuhanna kendini değil uğruna yaşadığı ve sonunda canını verdiği Tanrı Oğlu İsa Mesih'i ön plana çıkartır. Neticede bu Yuhanna'nın kitabı değil Tanrı'nın müjdesidir.

TASLAK

- Tanrı Oğlu'nun Kimliğinin Kökeni (1:1-18)
- Tanrı Oğlu'nun Kimliğinin Açıklanması (1:19-4:54)
 - Vaftizci Yahya'nın Tanıklığı (1:19-34)
 - Mesih'in  ğrencilerinin Tanıklığı (1:35-51)
 - Mesih'in İlk Mucizesinin Tanıklığı (2:1-11)
 - Mesih'in Yetkisinin Tanıklığı (2:12-25)
 - Mesih'in Nikodim'e Yaptığı Tanıklık (3:1-21)
 - Vaftizci Yahya'nın İkinci Tanıklığı (3:22-36)
 - Mesih'in Samiriyeliler'e Yaptığı Tanıklık (4:1-42)
 - Mesih'in İkinci Mucizesinin Tanıklığı (4:43-54)
- Tanrı Oğlunun Kimliğinin Tartışılması (5:1-12:50)
 - K t r m İyileştirilmesi Ve Tartışması (5:1-47)
 - 5000 Kişinin Doyurulması Ve Tartışması (6:1-71)
 - Bayramda Mesih'in Kimliğinin Tartışması (7:1-53)
 - Bayramda Tanıklık Tartışması (8:1-59)
 - K r n İyileştirilmesi Ve Tartışması (9:1-41)
 - İyi oban Ve Ardındaki Tepkiler (10:1-42)
 - Lazar Olayı Ve Ardındaki Tepkiler (11:1-57)
 - Yeruşalim'e Giriş Ve Ardındaki Tepkiler (12:1-50)
 - Meryem Mesih'in Ayaklarını Yıkıyor (12:1-11)
 - Mesih Yeruşalim'e Giriyor (12:12-19)
 - Mesih'in Konuşmasının Halk İnatlaşıyor (12:20-50)
- Tanrı Oğlu'nun Kimliğinin Belirtilmesi (13:1-17:26)
 - Son Yemek – (13:1-14:31)
 - Mesih'in Alakg n ll l ğ  (13:1-17)
 - Yahuda'nın İhaneti (13:18-30)
 - Mesih'in Teşvik Sözleri (13:31-14:14)
 - Kutsal Ruh'un Vaadi (14:15-31)
 - Getsemani Bahçesinde – (15:1-17:26)
 - Asma Ve ubuklar  rneği (15:1-17)
 - Mesih'in Teselli Sözleri (15:18-16:33)
 - Mesih'in Başkahnlik Duası (17:1-26)
- Tanrı Oğlu'nun Kimliğinin Reddedilmesi (18:1-19:42)
 - Mesih Tutuklanıyor (18:1-14)
 - Mesih Yargılanıyor (18:15-19:16)
 - Yahudiler  n nde (18:15-27)
 - Romalılar  n nde (18:28-19:16)
 - Mesih armıha Geriliyor (19:17-37)
 - Mesih G m l yor (19:38-42)
- Tanrı Oğlu'nun Kimliğinin Onaylanması (20:1-21:25)

Mesih'in DiriliŖi (20:1-18)

Mesih'in Grnmeleri (20:19-21:25)

12 Havarilere Görünmesi (20:19-23)

Tomas'a Görünmesi (20:24-31)

Gl Kenarında Görünmesi (21:1-25)

YORUM

TANRI SÖZÜ

Yuhanna 1:1-18

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. 2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. 3 Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. 4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. 5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi. 6 Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. 7 Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. 8 Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. 9 Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. 10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular. 14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini -Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini- gördük. 15 Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: «
«Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı» diye sözünü ettiğim kişi budur.»» 16 Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. 17 Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. 18 Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

AÇIKLAMA: Buradaki ilk ayetler tüm kitaba bir tür giriş ve özet görevi görüyor. Bu sözlerle Yuhanna İsa Mesih'in ulvi kimliği ve vazifesini vurguluyor. 'Başlangıçta' derken, Yaratılış 1:1'deki gibi tüm evrenin ve zamanın başlangıcını kastediyor kastediyor. Peki, başlangıçta bulunan ve 'Söz' diye betimlediği nedir ya da kimdir? Daha sonra bununla İsa Mesih'i kastettiğini görüyoruz (1:14). Ama neden Söz (Grekçe: *Logos*) kelimesini seçer? Bu kelime hem Yahudiler arasında hem de Grekler arasında çok ulvi ve ilahi bir kavramdı. Yahudiler için tek olan Tanrı'nın en kutsal ifadesi ve yaratıcı gücü demekti (Mezmun 33:6, 105:42). Aynı zamanda bazen Tanrı'nın Sözü ayrıca halkını kurtarmak için harekete geçer ve adlarına imkansız başarır (Mezmun 107:20, Yeşaya 55:10-11). Grekler arasında ise '*Logos*' evrenin yaratıcı gücü ve enerjisini temsil ederdi. Burada Yuhanna her kitleye seslenerek Söz'ün kimliğini netleştiriyor: Hem ezelden vardır, hem Tanrı'yla birlikte hem de Tanrı'dır. Dahası Söz insan olup aramızda yaşadı, ismi İsa'dır! Aslında tüm evreni yaratan Tanrı buyruğu da bu Söz'dü (Yaratılış 1:1-3, Koloseliler

1:16-17) En başta yaratılmış dünyaya ışık saçan ve insanlara yaşam soluğu üfleyen de yine bu Söz'dü. Söz dünyaya İsa olarak geldiğinde dünyada hüküm süren karanlık O'na karşı direndi ama O'nu alt edemedi (Yuhanna 14:30). Kısacası, Söz olarak betimlenen İsa Mesih ezelden beri Tanrı'yla bir olan, hem dünyayı yaratandır, hem de dünyayı kurtarandır.

Şimdi Yuhanna, Mesih'in yolunu hazırlamaya gönderilen Yahya'ya kısaca değinir. Onun görevi insanları gerçek ışığa yöneltip İsa'ya inanmalarını sağlamaktır. Sonra başlangıçta 'Işık olsun!' diyerek dünyayı yaratmaya başlayan Söz dünyaya yeniden ışık getirdi ama insanlar O'nu reddetti. Ne ilginç değil mi? Kendi yarattığı dünya O'na başkaldırdı! Üstelik kendi halkı bile ona ihanet etti. Ne var ki kendisine iman edenlere Tanrı'nın çocukları olma hakkı verildi. Tabii ki burada fiziksel bir ilişki değil – tamamen ruhsal bir ilişki söz konusudur. Aslında en başta insanlar Tanrı'nın çocukları olmak üzere yaratıldı ama İblis'e kanarak onun köleleri olup çıktık. Fakat Tanrı'nın biricik Oğlu Mesih'e inanarak yeniden Baba Tanrımız'a kavuşabiliriz. Ama nasıl bu? Yüce Tanrı Sözü insan oldu, bizim gibi beden giyindi ve dünyamızda yaşadı. Burada orijinal Grekçe dilinde 'çadır kurdu' şeklinde ilginç bir ifade kullanır. Eski Antlaşma'da Rab İsrail halkı arasında yaşamak için ortalarında nasıl bir çadır kurduysa, şimdi de Mesih bizim aramıza gelir. Bize empati gösterir. Burada 'biricik' derken (Grekçe: monogenes) özel, eşi benzeri olmayan demek istiyor. Bizler iman ederek Tanrı Çocukları oluyoruz ama Mesih'in yeri her zaman bambaşkadır. Yuhanna ve diğer elçiler O'nun yüce lütfuna ve gerçeğine tanık oldular. Benzer şekilde Yahya da Mesih'in yüceliğine tanıklık etti. Yahya Mesih'ten yaşça büyük olmasına rağmen İsa için, 'O benden üstündür, benden önce vardı' dedi.

Son olarak Yuhanna, Mesih'in 'doluluğuna' odaklanır. Mesih'in görkemli doluluğu yani lütfu artan ölçüde tüm hepimize yayıldı. Ardından Musa'nın Yasası'yla kısa bir kıyaslama yapar: Kutsal Yasa insanlara Tanrı'nın gerçeklerini aktardı ama içinde pek lütuf yoktu. Mesih ise herkese hem lütuf hem de gerçek sağladı. Yasa insanı mahkûm eder Mesih ise insanı kurtarmak için geldi. Kutsal Yasa harika bir zemin hazırladı ancak İsa Mesih Tanrı'nın planını tamamladı. Yasa'da Musa Tanrı hakkında önemli bazı bilgiler aktardı, Mesih ise bize doğrudan Tanrı'yı tanıttı. Tanrı'yı kimse görmedi derken – insanın gözleri görkemine dayanamaz demek istiyor (Mısır'dan Çıkış 33:18-22). Ne var ki, Mesih'te Tanrı'yı görebiliyoruz (Yuhanna 14:6-10). Burada dikkat edelim, insan Tanrı oldu demek istemiyor, çünkü bu imkânsız. Bunun yerine, Tanrı insan olmayı seçti demek istiyordur. Nitekim her şeye gücü yeten Tanrı ne isterse yapabilir ve bize ulaşmak için bu yolu seçti. Yuhanna, İsa Tanrı'yı tanıttı derken ne demek istiyor? Görünmeyen Tanrı'nın görkemini ve iç varlığını dışa vurdu demek. Dahası, bizzat insan olan Tanrı olarak yüce karakterini tüm herkese gösterdi. İncil'in bu temel gerçeği günümüzdeki insanları sarstığı gibi Yuhanna'nın gününde de köklenmiş önyargıları da sarstı. Greklere göre ilahlar çok uzakta ve insanların arasında yaşamaya tenezzül etmezlerdi. Yahudiler'e göre Tanrı neredeyse tek boyutluydu.

Ama gerçek Tanrı öyle değil – O karanlığa batmış yaratılışını kurtarmak için insan bedenine bürünüp aramızda yaşamayı seçendir.

TANRI KUZUSU

Yuhanna 1:19-34 19-20 Yahudi yetkililer Yahya'ya, «Sen kimsin?» diye sormak üzere Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu -açıkça konuştu, inkâr etmedi- «Ben Mesih değilim» diye açıkça konuştu. 21 Onlar da kendisine, «Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?» diye sordular. O da, «Değilim» dedi. «Sen beklediğimiz peygamber misin?» sorusuna, «Hayır» yanıtını verdi. 22 Bu kez, «Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim» dediler. «Kendin için ne diyorsun?» 23 Yahya, «Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, «Rab'bin yolunu düzleyin» diye çölde haykıranın sesiyim ben» dedi. 24-25 Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, «Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?» diye sordular. 26 Yahya onlara şöyle yanıt verdi: «Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. 27 Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.» 28 Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu. 29 Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: «İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! 30 Kendisi için, «Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı» dediğim kişi işte budur. 31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanınması için ben suyla vaftiz ederek geldim.» 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: «Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. 33 Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, «Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur» dedi. 34 Ben de gördüm ve «Tanrı'nın Oğlu budur» diye tanıklık ettim.»

AÇIKLAMA: Yuhanna, Tanrı Oğlu Mesih'in ilahi kimliğine tanık olacak birçok kişi ve olay dizer. İlk sırada daha önce kısaca değindiği Yahya var. İsa başka bir yerde Yahya için şöyle konuştu: *'Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır (Matta 11:11).'* Aslında Yahya'nın doğum öyküsü de çok ilginçtir. Melek Cebrail Tapınakta görev yapan babasına görünüp bir hayli yaşlanmış karısıyla birlikte Yahya isminde bir çocuğa sahip olacaklarını bildirdi. Ayrıca, daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolu olacağını söyledi (Luka 1). Yahya çocukluğundan beri Tanrı'ya adanmış (Naziri) biri olarak yetişti, yani hiç asma ürününden içmedi ve saçını kesmedi (Ç.Sayım 6). Büyüdüğü zaman medeniyetten uzak çöllerde yaşayıp bal ve çekirge

Yahya yıllar önce benzer şekilde yaşayan Peygamber İlyas'ı andırıyordu. Hatta Cebrail'in dediğine göre Yahya İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelecekti (Luka 1:17). Bu da Eski Antlaşma döneminde yaşayan son peygamber Malaki'nin bir sözü uyarınca gerçekleşti. Malaki aracılığıyla Rab şöyle konuştu: *'RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce Peygamber İlyas'ı göndereceğim* (Malaki 4:5). Böylece Yahudiler Mesih'ten önce İlyas'ı bekliyorlardı. Yuhanna'da okuduğumuz ayetler bu beklentinin yansımasıdır.

Yahudi yetkililer Şeria Irmağında halkı tövbeye çağıran ve vaftiz eden Yahya'ya gelip 'Sen kimsin?' diye sordular. Yahya beklenen büyük Mesih olmadığını hemen belirtti. Sonra 'İlyas mısın?' sorusuna da olumsuz yanıt verdi. Ama neden? Çünkü Yahya, bazılarının beklediği gibi, İlyas'ın kendisi değildi, ancak o İlyas'ın gücüyle geldi. Sonra yetkililer, *'beklediğimiz peygamber sen misin?'* diye sordular. Yine Yahya *'Hayır!'* diye yanıtladı. Burada bahsettikleri 'Büyük Peygamber' aslında Musa'nın çok eskiden gelecek Mesih'le ilgili söylediği bir söze dayanır (Y.Tekrarı 18:15-18). Mesih de Musa gibi Tanrı adına halka konuşan bir edayla geldi, ama bildiğimiz gibi peygamberden de çok ötedeydi. Son olarak Yahya kendini ve görevini tanımlamak adına Peygamber Yeşaya'nın bir sözüne başvurur (Yeşaya 40:3): *'Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben.'* Anlaşılan Yahya kendisi ardından Rab'bin kendisi geleceğini biliyordu. Halkı tövbeye çağırıp vaftiz etmekteki amacı da buydu; onları ruhsal açıdan Mesih'in gelişine ve beklenen Kutsal Krallığına hazırlamaya çalışıyordu. Aynı zamanda bu ayetlerde Yahya'nın büyük alçakgönüllülüğünü görebiliyoruz. Ona göre Mesih kendisinden o kadar daha yücedir ki ayaklarına bile dokunmayı hak etmiyordur.

Bu sırada İsa kalabalığın içinden çıkıp karşısına çıkar ve Yahya *'İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!'* diye haykırır. Bu peygamberlik sözü oldukça ilginç ve önemlidir. Eski Antlaşma'da insanlar günahlarına karşılık Tanrı'ya kusursuz bir kuzu sunarlardı. Ne var ki bu sunular ancak sembolik olarak ve de geçici bir şekilde günahlarını örterdi. Yahya'nın, İsa için söylediği söze göre ise bu kurban bizden değil Tanrı'nın Kuzusu'dur. Yani bu kez Tanrı bir kurban sunuyor ve bunun sonucunda dünyanın günahı tamamen ortadan kalkacaktır! O güne kadar sunulan kuzular insanın günahını bir yere kadar karşılayabilir ama ancak kusursuz bir insan bizim günahlarımızı tam olarak karşılayabilir. İşte, İsa Mesih Tanrı'nın adımıza sunduğu kutsal ve kusursuz kuzudur. Bu kurbanla da tüm günahlarımızı kalıcı bir şekilde bağışlamayı başardı (İbraniler 10). Yahya İsa Mesih için daha birçok önemli şey söyler: *'O benden üstündür, Çünkü O benden önce vardı.'* Sonra şunu da ekler: *'Ben de gördüm ve 'Tanrı Oğlu budur' diye tanıklık ettim.'* Yahya çok açık bir şekilde İsa'nın sıradan bir insan olmadığını belirtir. Nitekim kendisi İsa'yı vaftiz ederken gökten inen güvercini gördü ve *'Bu benim Oğlumdur'* diyen Tanrı'nın sesini duydu. Mesih'in kadınlar arasından doğan en üstün kişi olarak tanımladığı Yahya'nın bu tanıklığı gerçekten büyük önem taşıyordur.

GEL DE GÖR

Yuhanna 1:35-51

35 Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. 36 Oradan geçen İsa'ya bakarak, «İşte Tanrı Kuzusu!» dedi. 37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, «Ne arıyorsunuz?» diye sordu. Onlar da, «Rabbî, nerede oturuyorsun?» dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir. 39 İsa, «Gelin, görün» dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. 40 Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. 41 Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, «Biz Mesih'i bulduk» dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. 42 Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, «Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın» dedi. Kefas, kaya anlamına gelir. 43 Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, «Ardımdan gel» dedi. 44 Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. 45 Filipus, Natanel'i bularak ona, «Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk» dedi. 46 Natanel Filipus'a, «Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?» diye sordu. Filipus, «Gel de gör» dedi. 47 İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, «İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!» dedi. 48 Natanel, «Beni nereden tanıyorsun?» diye sordu. İsa, «Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm» yanıtını verdi. 49 Natanel, «Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!» dedi. 50 İsa ona dedi ki, «Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.» 51 Sonra da, «Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz» dedi.

AÇIKLAMA: Elçi Yuhanna İncil'in diğer bölümlerinde geçmeyen bir çok önemli olaylara ışık tutmaya çalışır. Burada İsa'nın öğrencileriyle ilk nasıl tanıştığını görüyoruz. Daha önce okuduğumuz gibi Yahya kendisini izleyenlere İsa'yı işaret ederek 'İşte Tanrı Kuzusu' demişti bile. Ertesi gün aynı olay tekrarlanır ve bu defa Yahya kendi öğrencilerini İsa'yı izlemeye teşvik eder. Aslında o dönemde pek çok gezgin hoca bölgede dolaşır Rab'bin Sözü'nü öğretiyordu, bunlara 'Rabbî' denirdi. Zamanla onları izleyen kitle büyüyüp hocanın saygınlığını artırır. Yahya ise hiç çekinmeden öğrencilerini İsa'nın peşinden gönderir. Kendisini izleyen bu adamları gören İsa 'Ne arıyorsunuz?' diye sorar. Onlar da onunla vakit geçirmek istediklerini belirttikten sonra akşamı birlikte geçirirler. İsa'yı ilk izleyen bu iki kişiden biri Andreas'tı, diğeri de büyük olasılıkla bunları kayda geçiren ama mütevaziliğinden dolayı ismini yazmayan Yuhanna'dır. Bu sırada Andreas kardeşi olan Simun'u

derhal bularak, 'Biz Mesih'i bulduk' diyerek onu İsa'ya çağırır. Tabii onlar için bu çok büyük bir olaydı, çünkü Yahudi halkı asırlardır büyük Kral ve Kurtarıcı Mesih'i bekliyorlardı. Ardından Simun ilk Mesih'in karşısına çıkınca İsa hemen ismini söylüyor ve bundan böyle kaya anlamına gelen 'Kefas' (Grekçe dilinde: Petrus) ismiyle çağrılacağını belirtiyor. Bu çok ilginç bir buluşmadır çünkü İsa Simun'a hem geçmişini okuyor hem de geleceğini gösteriyordur.

Ertesi gün Rab İsa öğrencileriyle birlikte Celile'ye dönmeye karar verir. Büyük olasılıkla bu sırada Yahya'nın insanları vaftiz ettiği Şeria Irmağı civarındaydılar, İsa'nın öğrencileri ise Celile Gölü etrafında yaşıyorlardı. Bu sırada Rab Petrus'un hemşerisi olan Filipus isminde birini ardından gelmeye davet ediyor. Mesih'in değerini anlayan Filipus da derhal Natanel isimdeki arkadaşını çağırır. İsa'dan bahsederken söylediği sözler de çok ilginç: *'Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk'* der. Bu ithamla İsa'nın beklenen Mesih olduğunu belirtiyor. Anlaşılan Natanel de derin düşünen ve Kutsal Kitap'ı iyi bilen biridir. O yüzden Nasıra duyunca kafası karışıyor çünkü peygamberlerin sözüne göre beklenen Mesih Beytlehem'den çıkması gerekiyordu (Mika 5:2). Nasıra ise çok küçük ve oldukça önemsiz bir kasabaydı. O yüzden Natanel *'Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?'* der. Buna rağmen pes etmeyen Filipus *'Gel de gör'* diyerek arkadaşını isteklendirir. Aslında Filipus'un burada sergilediği davranış çok güzel bir örnektir. Bazen başkalarına İsa'yı anlatmakta zorluk çekebiliriz. Bilgimiz yetersiz olabilir ya da dilimiz dönmeyebilir fakat Filipus'un yaptığı gibi basit bir *'Gel de gör'* yeterli olabilir. Çünkü onları İsa'yla tanıştırdıktan sonra bizim pek bir şey yapmamıza gerek kalmayacak zaten.

Böylece Natanel İsa'yla buluşmaya gider. Ancak daha tokalaşmadan önce İsa Natanel için *'İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!'* der. Buna çok şaşırın Natanel, 'Beni nerden tanıyorsun? diye sorar. İsa da, *'Seni incir ağacının altında gördüm'* diye cevaplar. Hayrete düşen Natanel, *'Rabbi, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralısın!'* diye haykırır. Ardından İsa bundan daha nice olağanüstü şeyler göreceklarını söyler. Hatta yeri geldiğinde meleklerin kendisi üzerine yükselip indiklerini göreceklarını belirtir. Bununla ne demek istedi acaba? Bu ilk diyaloglarda bile İsa'nın olağanüstü bir bilgiye sahip olduğunu fark ettiler. Aynı zamanda henüz tanıştığı öğrencilerinin kendisi için nasıl bir tanıklık verdiklerini görüyoruz. Aslında buradaki diyalog 'İsrail' sözü üzerinde dönüyor. İsrail ataları Yakup'a verilen isimdi. Yakup hilekârlığıyla ün salmış birisiydi, Mesih ise Natanel'in gerçekten dürüst biri olduğunu belirtir. Aynı zamanda incir ağacı altında oturmak Mesih'in gelecek krallığına özlem duymak demekti çünkü peygamberler gelecek egemenlik döneminde herkesin huzur içinde kendi incir ağacı altında oturacağını söylediler (Mika 4:4). Son olarak meleklerin yükselip indiklerinden söz etmekle İsa yine Yakup'un başına gelen bir olaya değinir. Yakup yine hilekârlığı yüzünden ağabeyinden kaçarken bir gece rüyasında böyle bir görüm gördü (Yaratılış 28:10-15). Bu olayı hatırlatan İsa büyük olasılıkla kendi hizmeti sonucunda göğe yükselirken öğrencilerin yanına inecek meleklerden söz

ediyordur (Elçilerin İşleri 1:9:11). Kısacası bu ilk karşılaşmada İsa'nın üstün bilgeliğine şahit oluyoruz.

KANA DÜĞÜNÜ

Yuhanna 2:1-1

11 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. 2 İsa'yla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı. 3 Şarap tükenince annesi İsa'ya, «Şarapları kalmadı» dedi. 4 İsa, «Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi» dedi. 5 Annesi hizmet edenlere, «Size ne derse onu yapın» dedi. 6 Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. 7 İsa hizmet edenlere, «Küpleri suyla doldurun» dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. 8 Sonra hizmet edenlere, «Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün» dedi. Onlar da götürdüler. 9-10 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, «Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar» dedi, «Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.» 11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

AÇIKLAMA: Bu sırada İsa artık bir 'Rabbi' olarak birkaç öğrenciyle dolaşmaya başladı. Şeria Irmağı'ndan Celile yöresine dönünce Kana köyünde bir düğüne çağırıldılar. Kana Mesih'in evine Nasıra'ya oldukça yakındı, Natanel de Kana'lıydı. Aynı zamanda annesi düğüne katıldığına göre büyük olasılıkla bu bir akrabanın ya da bir aile tanıdığıнын düğünüydü. Şimdi bu noktada İsa hakkında önemli bir şey öğreniyoruz. İsa, Yahya gibi, şarap içmeyen ve saçını kesmeyen bir Nasiri değildi. Dindar bazı 'hoca' gibi Mesih hiç de anti sosyal biri değildi. Aksine topluluğun örf ve adetlerini önemseydiğini ve yeri geldiğinde insanlarla sevinebildiğini görüyoruz. O dönemde, bugün Türkiye'nin bazı köylerinde olduğu gibi, düğün şöleni bir hafta kadar sürebilirdi. Evlenecek kişilerin bütün akrabaları ve tanıdıkları çağırılır ve bütün köy şenliğe katılırdı. Damat'ın ailesi de gerekli yiyecek ve içecekleri sağlamakla yükümlüydü. Bunda şarap önemli bir rol oynuyordu çünkü şarap neşe ve sevincin sembolüydü. Şunu da belirtmemiz gerek ki o dönemdeki şarap bugün gibi pek ağır değildi, hatta çoğu zaman sulandırılırdı. Ayrıca, Yahudi halkı için sarhoş olmak çok büyük bir ayıp sayılırdı. O yüzden bu tarz düğün şöleninde herkes bilinçli ve seviyeli bir şekilde yer içerdi.

Bu sırada düğünün tam ortasında şarabın bittiği anlaşılıyor. Bu, özellikle damadın ailesi için tam bir fiyaskodur. Yüzlerce kişi toplanmış, kim bilir kaç gün daha vardı düğünün bitmesine ama konuklara ikram edecek şarap kalmamıştı. Durumu fark eden Meryem hemen en büyük oğluna İsa'ya başvurur. Meryem

baştan beri İsa'nın çok özel bir çocuk olduğunu biliyordu ve bu durumda yardımcı olabileceğine inanıyordu. Mesih ise kendini öne plana çıkartmak istemiyor. Daha kendini ifşa etmeye hazır olmadığını belirtir. Ama sonunda annesinin ricası üzerine ve durumun ne kadar acil olduğunu bildiği için devreye girer. O sırada İsa orada bulunan geleneksel temizlik taş küplerini kullanmaya karar verir. Yahudiler ibadete ya da yemeğe başlamadan önce her zaman büyük özenle ellerini yıkarlardı. Dolayısıyla bu küpler kutsal sayılırdı. İsa hizmetçileri yanına çağırıp altı küpü ağızlarına kadar suyla doldurmayı buyurur. Yani, toplam yaklaşık 600 litre kadar su oldu. Sonra oradan bir kadeh doldurup şölen başkanına götürmesini söyler. Şölen başkanı gelinin babası ya da toplumdan önemli bir kimse olmalıdır. Tabi bu noktada eminim hizmetçi tereddüt etti ama Mesih'in sözüne güvenerek kadehi götürür. İçeceği tadan başkan da çok şaşırır çünkü şarap çok güzeldi. Sonra damadı çağırıp neden en iyi şarabı sona bıraktığını sorar. Genellikle iyi şarap en başta tüketilirdi ve zaman ilerledikçe kalanı belki daha fazla sulandırarak misafirlere sunarlardı.

Yuhanna'nın dediğine göre bu olay Mesih'in gerçekleştirdiği ilk belirti ya da mucizeydi. Bu şekilde özellikle olup bitenleri yakından izleyen öğrencileri için bu büyük bir belirtiydi çünkü Mesih'in yüceliğini fark etmelerini sağladı. Böylece onlar İsa'ya daha da güvendiler. Aslında İsa'nın gerçekleştirdiği bu ilk mucizede önemli bir kaç husus var. Birincisi, İsa gösteriş yapmaya kalkmadı hiç. Kendini ön plana çıkartmak gibi bir niyeti yoktu. İkincisi, sıradan ve mazlum insanlara verdiği değeri görebiliyoruz. Damadı zora koymamak için yanına yetiştirdi. Böylece düğünün neşesine neşe katmış oldu, bir de 600 litre kadar! Aslında yaptığı mucizeye bakacak olursak birçok ilginç yanını fark ediyoruz. Bildiğimiz gibi şarabın olgunlaşması bayağı zaman alır, ama Mesih bir çırpıda altı küpü doldurdu. Ayrıca İsa'nın yaptığı şarabın son derece kaliteli bir ürün olduğu da anlaşılır. Sonuç olarak Mesih'in yaptığı bu mucize hiç de basit bir şey değildi, çünkü yoktan bir şeyler var etti. Bunu ancak Tanrı yapabilir.

İSA TAPINAKTA

Yuhanna 2:12-25

12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. 13 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yerusolim'e gitti. 14 Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü. 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. 16 Güvercin satanlara, «Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!» dedi. 17 Öğrencileri, «Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek» diye yazılmış olan sözü hatırladılar. 18 Yahudi yetkililer İsa'ya, «Bunları yaptığına göre, bize

nasıl bir belirti göstereceksin?›› diye sordular. 19 İsa şu yanıtı verdi: ‹‹Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.›› 20 Yahudi yetkililer, ‹‹Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?›› dediler. 21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. 22 İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler. 23 Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yeruslaim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. 24 Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

AÇIKLAMA: Şimdiye kadar İsa İsrail'in kuzeyinde çocukluktan beri büyüdüğü Celile çevresinde hizmetini sürdürüyordu. Ancak Rab'bi seven çoğu Yahudi gibi her yıl belirli tarihlerde başkentleri olan Yeruslaim'e gidip büyük bayram günlerini kutlardı. Üç büyük bayram vardı: İlk baharda Fısıh Bayramı, elli gün sonra Hasat (Pentikost) Bayramı, ve son baharda Çardak Bayramı. Dünyanın dört bucağına dağılmış Yahudiler özellikle İsrail'in istiklalini (Musa'nın döneminde Mısır'dan kurtulmaları – M.Çıkış 12) kutlayan ilk büyük bayram için Yeruslaim'de toplanırlardı. Dindar bir ailede yetişen İsa çocukluğundan beri bu bayrama katılırdı (Luka 2:41). Şimdiyse Rab'bin Mesih'i olarak başkentte bulunan ve tüm kutlamanın abidesi olan Tapınağa geldiğinde hiç hoşlanmadığı bir manzarayla karşılaştı. 'Rab'bin Evi' olarak bilenen bu kutsal mekân Kral Hirodes tarafından oraya akın eden yüz binlerce Yahudiyi barındırmak için daha da büyütüldü. Binanın etrafında dikdörtgen devasa bir platform dikildi ve üzerinde geniş bir avlu ve eyvanlar da inşa edildi. Kutsal Yasa uyarınca oraya gelen Yahudiler'in beraberlerinde kazançlarından ondalık bağış getirmeleri gerekiyordu. Ayrıca Tapınağın önündeki büyük sunakta sunmak üzere bazı hayvanlar getirmeleri emredildi. Ne var ki, anlaşılan Tapınak'tan sorumlu Yahudiler bu olayı ticarete dökerek Tanrı'nın Kutsal Mekânı bir çarşıya çevirdiler. Tapınağa getirilen hayvanları reddedip halkı kendi onayladıkları hayvanları fahiş fiyatla almaya zorluyorlardı. Getirilen paraları da kabul etmeyip kendi paralarına çevrilmesi için dövücüler de koydular. Böylece Rab'bin halkını sömürüp adeta soyuyorlardı.

Din adına yapılan bu rezalete dayanamayan İsa ipten bir kamçı yapıp Tapınağın avlusuna getirilen hayvanları kovmaya başladı. Para bozanların masalarını devirip güvercin satanlara: *'Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!'* diye seslendi. Olup bitenleri büyük şaşkınlıkla izleyen Mesih'in öğrencilerinin aklarına şu ayet geldi: *'Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek (Mezmur 69:9).'* Aslında İsa'nın bu kadar hiddetlenebileceğini düşünemediler belki. Normal şartlarda öfkelenmek iyi değil (Yakup 1:19-20), ama Mesih'in yaptığı gibi Rab'bin adına ya da doğruluk uğruna öfkelendiğimizde bu doğru ve adil bir davranıştır. Başka zamanlarda İsa pek çok hakarete maruz kaldı

ama hiç öfkelenmedi. Fakat Tanrı'nın onuru söz konusu olunca kendini adeta tutamadı. Aslında Mesih Tapınağı bir kez daha arındıracaktı. Buradaki olay hizmetinin ilk yılındaydı. Yaklaşık üç sene sonra çarpmıha gerilmeden bir kaç gün evvel bir daha Tapınağa geldiğinde orayı bir daha temizlediğini görüyoruz (Matta 21).

Böylesi büyük bir bayram gününde Mesih'in Yahudiler'in en kutsal mabedini arındırması elbette ki büyük bir sansasyon yarattı. Ama dikkat edersek İsa'nın karşısına çıkan Yahudi yetkileri onun yaptığına bir şey demiyor, çünkü yaptığı doğru olduğunu biliyorlardı. Ancak İsa'nın yetkisini sorgulamaya çalışırlar. Dahası ondan özellikle bir 'belirti' istiyorlar. Neden? Çünkü Mesih'in o gün yaptığı şey birebir Peygamber Malaki'nin gelecek olan Mesih için söylediğine uyuyordu. İsa'dan yaklaşık 450 önce Malaki şöyle yazdı: '*Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek* (Malaki 3:1).' Yahudiler İsa'nın beklenen Mesih olduğuna dair bir belirti istiyorlardı. İsa ise onlara şifreli bir cevap verir: '*Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.*' Yahudiler bu cevaba çok şaşırdılar çünkü içinde buldukları mekanın yapımı 46 yıl sürdü, ve henüz bitmedi bile. Oysaki Mesih o binayı kastetmiyordu, İsa kendi bedeni ile ilgili peygamberlik ediyordu. Mesih'in öğrencileri yıllar sonra bu sözünü hatırlayarak ne demek istediğini anladılar. İsa'nın burada bedenini tapınağa benzetmesi gerçekten ilginçtir. Daha sonra Elçi Pavlus benzer şekilde kiliseyi Mesih'in bedenine benzetir (1.Korintliler 3:9-15). Dahası aynı mektubun ilerisinde bizim bedenimizin de Kutsal Ruh'un bir tapınağı olduğunu söyler (6:19). Anlaşılan bir şeyin kutsal olması içinde yaşayana bağlıdır. Yahudiler'in Tapınağı artık kutsallığını yitirdi o yüzden yıkılmaya mahkûmdu. Artık İsa Mesih bedeninde Tanrı'nın kutsal varlığına ev sahipliği yapıyordu. Ve günü geldiğinde bizim günahlarımız için ölüme boyun eğse bile üç gün içinde kesinlikle dirilecekti.

YENİDEN DOĞUŞ

Yuhanna 3:1-21

1-2 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, «Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz» dedi. 3 İsa ona şu karşılığı verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.» 4 Nikodim, «Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?» diye sordu. 5 İsa şöyle yanıt verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. 6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. 7 Sana, «Yeniden doğmalısınız» dediğime şaşma. 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes

böyledir.›› 9 Nikodim İsa'ya, ‹‹Bunlar nasıl olabilir?›› diye sordu. 10 İsa ona şöyle yanıt verdi: ‹‹Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? 13 Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. 16 ‹‹Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. 17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir.››

AÇIKLAMA: Mesih'in pek çok çarpıcı öğretileri arasında '*yeniden doğuş*' mutlaka ilk sıralardadır. Günümüzde olduğu gibi Mesih'in gününde de pek çok kişi ona hayrandı. Ama yine de günümüzde olduğu gibi pek az kişi İsa'nın esas neyi öğrettiğini anlayamıyordu. Bu bölümde Nikodim isminde bir Ferisi Yahudi din önderiyle tanışıyoruz. Mesih'in gününde Yahudiler arasında pek çok farklı dini mezhep vardı. İlk sıradaki Sadukiler o günkü siyasi gelişmelere ayak uyduran ve dolasıyla Rab'bin sözüne pek bağlı olmayanlardı. Onların rakibi olan Ferisiler oldukça muhafazakâr bir kesimdi. Yahudiler'in yüksek din kurulu (Sanhedrin) bu iki gruptan oluşuyordu. Öğreti açısından İsa Mesih Ferisiler'e daha yakındı, ancak çoğu zaman kendi öğretilerine uymadıklarından dolayı ikiyüzlülüklerini hep dile getiriyordu. Yine de birçok Ferisi İsa'yı ilgiyle izliyordu, Nikodim bunlardan biriydi. Ancak Mesih'le görüşmek için geceleyin geldiğine göre, Nikodim'in başkalarının ne diyeceğinden korktuğunu sezebiliyoruz. Ayrıca İsa'ya yönelttiği sorudan Mesih'in çizgisini beğendiği bellidir.

İsa'nın verdiği karşılık ise Nikodim'i çok şaşırttı. Mesih dini liderler arasında hoş bir diyalog sürdürmek yerine Nikodim'in bu haliyle Rab'bin egemenliğini asla göremeyeceğini belirtir. Rab'bin huzuruna kavuşmanın temel şartı olarak İsa insanın yeniden doğması gerektiğini vurgular. Nikodim gibi bunu duyan birçok kişi bunun biyolojik açıdan imkânsız olduğunu söyleyebilir. Fakat Mesih bunu ruhsal açıdan söylediğini belirtir. Yani ilk dünyaya gelişimizde bizler nerede ya da nasıl

doğacağımıza karar veremedik, Tanrı'nın takdiri idi. Ama Mesih'in dediğine göre insan ikinci bir kez ruhsal açıdan yeniden doğmayı seçebilir. Bu ikinci seferinde İsa Mesih'e iman ederek günahattan arınıp birer Tanrı'nın çocuğu olarak doğuyoruz (Yuhanna 1:12). Çünkü Rab'bin Sözüne göre bizler ruhsal açıdan esas ölüydük, ancak İsa Mesih aracılığıyla yaşam kavuştuk, adeta yeniden yaratıldık (Efesliler 2:1-10). Peki, beşinci ayette 'sudan ve Ruh'tan' derken neyi kastediyor acaba? Sudan doğmaktan kastı büyük olasılıkla vaftiz edilerek Tanrı'nın huzurunda tövbe etmek demek (Titus 3:5). Nitekim bu bölümün öncesinde ve sonrasında da Vaftizci Yahya'nın hizmetinden söz eder. Ama esas önemli kısım Ruh'tan doğmanın ne olduğunu anlamaktır. İsa yel örneğini kullanır, estiği zaman kimse onu göremez. Aslında Mesih'in konuştuğu dilde ruh ve yel ya da rüzgâr kelimesi aynı kelimedir. Nitekim Kutsal Ruh bir rüzgâr gibi görünmeden gelir gider. Şimdi bir insan vaftiz edildiği zaman herkes buna tanık olabilir çünkü görülen bir olaydır. Ama kişi Kutsal Ruh tarafından vaftiz edildiği zaman ya da Mesih'in deyişiyle '*yeniden doğduğu*' zaman bunu kimse göremez. Tamamen ruhsal bir olaydır (Yuhanna 1:13).

Ardından İsa henüz anlayamayan Nikodim'i biraz eleştirir çünkü din öğretmeni olduğu halde bu ruhsal gerçekleri algılayamıyordu. Sorun şu ki Nikodim, günümüzdeki birçok kişi gibi, olaya düz mantıkla yaklaşıyordu, oysaki İsa'nın anlattığı şeyler göksel gerçeklerdi. Bu arada Mesih söylediklerini Eski Antlaşma'dan aldığı bir örnekle pekiştirir. İsrail ulusu Rab'be isyan etti o yüzden Rab aralarına zehirli yılanlar gönderdi. Sonra Rab kendisine yakaran Musa'ya tunçtan bir yılan yapıp direğe asarak ordugâhın ortasına dikmesini buyurdu. Böylece tunçtan yılanı bakan herkes iyileşti (Ç.Sayım 21). İsa'ya göre günü geldiğinde kendisinin de topluluğun ortasında asılması gerekecek ve böylece O'na imanla bakan herkes kurtulacaktır. On altıncı ayette müjdenin en harika özeti var: '*Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi, öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.*' Bundan Tanrı'yı motive eden gerçeği görüyoruz: Bize olan sevgi. Bu yüzden İsa'yı çarmıha teslim etti. Bunun sonucunda da tunçtan yılanı bakanlar gibi, İsa'ya imanla bakan herkes kurtulur. İlerleyen ayetlerde gördüğümüz gibi Rab'bin amacı bizi yargılamak ve yok etmek değil, en büyük arzusu kurtulmamızdır (1.Timoteos 2:4). Ne var ki sağladığı kurtuluş kaynağı İsa Mesih'i reddedenler için başka bir kurtuluş fırsatı yoktur. Ama kim bu fırsatı kaçırmak ister ki? Ne yazık ki birçok insan Mesih'in ışığına gelmek yerine karanlıkta kalmayı yeğler. Çünkü Mesih aracılığıyla yeniden doğmak için eski yaşantımıza ölmek gerek. Yeni bir insan olmak için eskisi ölmek zorundadır (Romalılar 6:6-11). Ama bu yeni yaşamı seçenler için aynı zamanda sonsuz yaşam vardır.

YAHYA'NIN TANIKLIĞI

Yuhanna 3:22-36

22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı.

İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı. 25 O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. 26 Öğrencileri Yahya'ya gelerek, «Rabbî» dediler, «Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor.» 27 Yahya şöyle yanıt verdi: «İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. 28 «Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim» dediğime siz kendiniz tanıksınız. 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. 30 O büyümeli, bense küçülmeliyim.» 31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. 33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. 34 Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. 35 Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

AÇIKLAMA: Bu bölümün başında Yahudi toplumunun bir önderi olan Nikodim'le tanıştık. Ancak, gördüğümüz gibi, Mesih ruhsal gerçeklerden söz etmeye başlayınca Nikodim afallayıp resmen sınıfta kaldı. Şimdiyse İsa Mesih'in yolunu hazırlamak üzere çöllerde gezerek halkı Şeria Irmağında vaftiz eden Yahya'ya dönüyoruz. Ne ilginçtir ki son derece bilgili Nikodim'in çözemediği ruhsal gerçekleri Yahya çok net bir şekilde algılayıp ifade ediyor. Buradan Yahya'nın yanı sıra Mesih'in öğrencileri de halkı vaftiz olmaya çağırdığını okuyoruz (bkz. Yuhanna 4:1). Peki, bu vaftizin anlamı neydi? Yahya ve Mesih gelmeden önce Yahudiler arasında vaftiz olayı, yani temiz suya batarak yıkanmak, oldukça yaygın bir arınma töreniydi. Her murdar bir şeylere bulaştıkları zaman Yahudiler yıkanmaya büyük özen gösterirlerdi. Hatta arkeologlar zengin Yahudilerin evlerinde törensel yıkanma havuzları bile bulmuşlardır. Özellikle Tapınağın bulunduğu kutsal alana çıkmak üzere Yahudiler'in dinsel açıdan arınmaları için etrafta yüzlerce havuz kalıntıları bulunmuştur. Ayrıca o dönemki kayıtlardan Yahudiler'in inancına tümünden geçmek isteyen gayri Yahudiler için sünnet olmanın yanı sıra bu tarz bir vaftiz töreni geçirmeleri gerektiğini okuyoruz. Ancak Yahya'nın ve Mesih'in uyguladığı vaftiz alışagelmış bu dinsel arınmanın ötesinde bir olaydı. Yahya özellikle halkını Mesih'in Egemenliği'ne katılmak üzere öncelikle tövbeye çağırıyordu. Yahya Tanrı'nın yargısını öngörüyordu, o yüzden yakında gelecek Mesih'e uymak üzere günaha esir olmuş halkını vaftiz edilerek kutsal bir yaşantıya

çağırıyordu. Nitekim vaat edilen krallığa kavuşmak için öncelikle ruhsal açıdan layık bir konumda olmaları gerekiyordu. İsa ilk ortaya çıktığında da Yahya'nın duyurduğu mesajı onaylamak için eli altında vaftiz oldu. Ardından öğrencileriyle beraber halkı benzer şekilde tövbe etmeye ve vaftiz olmaya çağırdığını görüyoruz. Ancak şunu belirtmeliyiz ki buraya kadar gördüğümüz sulu vaftiz sembolik bir tövbe simgesiyken esas daha sonra gelecek ateşten ve ruhsal vaftizin öncüsüydü (Luka 3:1-20, E.İşleri 2).

Bu sırada Yahya'nın öğrencileri ona gelip yakınlarında vaftiz eden İsa ile ilgili sorular sormaya başlar. Anlaşılan, Mesih'in yükselen yıldızını kıskanıyorlardı. Yahya'da ise kıskançlıktan ziyade müthiş bir sevinç ve alçakgönüllülük görüyoruz. Zaten baştan beri Mesih olmadığını belirterek O'nun yolunu hazırlamaya geldiğini ve kendini O'nun ayaklarına bile dokunmaya layık görmediğini belirtti (1:19-27). Şimdi İsa'yı güveye ve kendini en yakın arkadaşına benzeterек Mesih'e ne kadar yakın olsa da O'nun yerine asla geçemeyeceğini gösterir. Aksine, İsa'yı kıskanmak yerine sadık dostu olarak O'nun gelişi ve başarısıyla çok sevindiğini söyler. Çünkü Mesih'in öncüsü olarak baştan beri Yahya'nın amacı İsa'yı tanıtmak ve yüceltmektir. O yüzden seviniyordu ve büyük içtenlikle 'O büyümeli, bense küçülmeliyim,' diyebiliyordu. Ne harika bir alçakgönüllülük örneği! Yahya Mesih'in gölgesinde kalmaktan hiç rahatsızlık duymadığı gibi bizler de kendimizi değil her zaman İsa Mesih'i yüceltmeliyiz. Nitekim Mesih yüceldikçe bizler de O'nunla beraber yüceliyoruz, başka türlü O'nsuz her hangi bir yücelik boş ve anlamsızdır (Luka 14:11, Romalılar 8:17).

Ardından İsa'dan söz eden Yahya '*Yukarıdan gelen, herkesten üstündür*' der. Buna karşı kendini ise dünyaya ait olarak görüyor. Yahya gelen Mesih'in öncüsü olarak ancak bir yere kadar yoluna ışık tutabiliyordu. Ancak tüm evreni aydınlatan Işık'ın kendisi gelince Yahya'nın ışığı yanında çok küçük kaldı. Yahya insanları tövbeye çağırarak sembolik açıdan suyla vaftiz ediyordu. Mesih ise insanları içten ve köklü bir değişime, yeniden doğmaya çağırarak ruhsal bir şekilde vaftiz ediyordur. O yüzdendir ki Yahya insanları hep Mesih'e yöneltti, çünkü gerçek ve kalıcı yeniliği getiren İsa'dır. Yahya gibi gelen tüm peygamberler ancak birer levha olarak Mesih'i işaret ettiler ama günün sonunda onlar bu dünyadandılar. İsa ise gökten gelen Rab'bin Sözü ve Gücüdür. Tanrı tüm yetkisini Mesih'e teslim etmiştir o yüzdendir ki '*Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır*' diyebiliyor. Bu söz hiç bir peygamber için söylenemezdi, çünkü onlar bizim gibi insandılar. Ancak Yahya'nın buradaki tanıklığı uyarınca İsa Mesih'in ne denli farklı ve herkesten daha üstün olduğunu görüyoruz.

YAŞAM SUYU

Yuhanna 4:1-26

1-3 Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular -aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı- İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye

gitti. 4 Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. 5 Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. 6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, «Bana su ver, içeyim» dedi. 8 İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. 9 Samiriyeli kadın, «Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadını» dedi, «Nasıl olur da benden su istersin?» Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur. 10 İsa kadına şu yanıtı verdi: «Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, «Bana su ver, içeyim» diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.» 11 Kadın, «Efendim» dedi, «Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?» 13 İsa şöyle yanıt verdi: «Bu sudan her içen yine susayacak. 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.» 15 Kadın, «Efendim» dedi, «Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.» 16 İsa, «Git, kocanı çağır ve buraya gel» dedi. 17 Kadın, «Kocam yok» diye yanıtladı. İsa, «Kocam yok demekle doğruyu söyledin» dedi. 18 «Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.» 19 Kadın, «Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin» dedi. 20 «Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.» 21 İsa ona şöyle dedi: «Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.» 25 Kadın İsa'ya, «Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum» dedi, «O gelince bize her şeyi bildirecek.» 26 İsa, «Seninle konuşan ben, O'yum» dedi.

AÇIKLAMA: Bu bölümde Mesih'in dışlanmış insanlara verdiği değeri görüyoruz. Burada Samiriyeli bir kadın söz konusudur. Yahudiler'in gözünde komşuları olan Samiriyeliler beş kuruş etmeyen melez bir halktı. Neden? Çünkü çok eskiden o

coğrafyada kalan Yahudiler bölgeye yerleşen putperest yabancılarla evlenerek kendilerini kirletip inançlarını bozdular (bkz. 2.Krallar 17. bölüm). O yüzden güneyde bulunan Yahudiye'den kuzeyde olan Celile'ye giderken Yahudiler aradaki Samiriye bölgesine ayak basmamak için etrafından dolanarak yollarını uzatırlardı. Ama Mesih bunu yapmadı. Dahası, Samiriyelilerin Sihar isminde bir kentine uğradığı zaman oradaki insanlarla görüşmekten kaçınmadı, üstelik bir kadınla. Bunu yaparak İsa Mesih birçok tabuyu birden kırdı ve en önemlisi düşman gözüyle bakılan yabancılarla ve de değersiz zannedilen kadına verilmesi gereken değeri sergilemiş oldu. Mesih'te ne milliyetçilik ne de maçoşluk söz konusuydu, O herkese insan gözüyle, dahası Tanrı'nın çocuğu olarak görüyordu.

İsa ve öğrencileri yorgundular, böylece öğrenciler yiyecek bir şey bulmak için kentin çarşısına giderlerken İsa kapının hemen dışındaki kuyunun yanında oturdu. Bu sırada bir kadın gelip su çekmeye başladı. Mesih'in ondan içecek bir az su rica etmesi üzerine kadın çok şaşırıyor çünkü Yahudi bir erkek Samiriyeli bir kadınla asla konuşmazdı. Fakat ardından İsa kadına bambaşka bir sudan bahsetmeye başlar. Sözüne ettiği 'Tanrı armağanı' ve 'yaşam suyu' ne olabilir? Kadın başta hiç anlayamadı, İsa'nın testi olmadan ona nasıl su çekeceğini merak etti. Sonra Mesih ruhsal bir içecekten bahsettiğini anlatmaya başladı. Daha önce Nikodim'e de anlattığı gibi bu yaşam suyu, yeniden doğuş gibi, Kutsal Ruh'un işidir. Böylece bu sudan içen asla susamaz ve ayrıca başkalarına hiç tükenmeyen harika bir kaynak olur. Hakikaten Mesih'e iman ettikten sonra Kutsal Ruh'u alan kişi aynı Ruh'tan esinlenerek başkalarına bereket kaynağı olur. Fakat hala normal suyu düşünen kadın büyük heyecanla '*Bu suyu bana da ver*' der, çünkü her gün kuyuya gelip su çekmek oldukça yorucuydu. Ama Mesih'in ona sunduğu sadece bir içecek değildi Kutsal Ruh'un sağladığı yeni doğuştan gelen sonsuz yaşam armağanıdır (Titus 3:4-6).

Şimdi kadının daha iyi anlaması için İsa birden konuyu değiştirerek kocasını çağırmasını söyler. Buna çok şaşırıyor kadın, 'Kocam yok!' diye karşılık verir. Aslında kadının daha önce birçok kocası oldu ve o anda birlikte yaşadığı adam kocası bile değildi. Anlaşılan kadın oldukça karışık ve kötü bir yaşam sürdürüyordu. İsa'nın bunu bilmesine çok şaşırıyor ve utanan kadın bu defa yine konuyu değiştirerek siyaset kanalına geçiyor. İsa ise 'Siz biz' polemikine girmeyi reddediyor, aksine Tanrı'nın bir olduğunu belirterek tüm herkesin O'na yürekten tapınması gerektiğini vurgular. Aynı zamanda Tanrı'nın kurtuluş planı Yahudiler'le başladığını hatırlatarak, onları hor görmeyen ne kadar tehlikeli olduğunu gösterir. Sonra Tanrı'nın kendisine yönelenlerde aradığı iki önemli kriteri vurgular: *Ruhta ve Gerçekte*. Bu iki sözcük ibadetin dengesini sağlayan temel ilkelerdir. Bir trenin iki rayı gibi, Tanrı'nın huzuruna girdiğimizde her ikisine dayanmamız gerek. Ruhta tapınmak demek, daha önce gördüğümüz gibi Ruh'un gücüyle yeniden doğup aynı Ruh'un yönlendirmesiyle yaşamak demektir (Romalılar 8:1-15, Galatyalılar 3:1-3). İbadetimizin ruhsal boyutu aşikârdır ama gerçekçi boyutu da aynı önemi taşıyor. Gerçekte tapınmak demek, Rab'bin Sözüne uyarak, öğretileri doğrultusunda

huzuruna yaklaşmak ve yaşamak demektir. Yani tapınmamız ne kadar ruhsal olursa olsun eğer hayatımızda Rab'bin temel ilkelerine aykırı şeyler varsa, tapınmamız boştur (1.Korintiler 11:27-32). Bu şekilde İsa kadına en derin ihtiyacını göstermiş oldu. Yine de kadın 'Mesih geldiğinde bize her şeyi açıklayacak' diyerek kendini kurtarmaya çalışır. İsa ise 'Ben O'yum' belirterek son noktayı koyuyor. Buraya kadar bu diyalogda Mesih'in kadına müjdeyi anlatmak için ne kadar hikmetli davrandığını görüyoruz. Öncelikle kadının bildiği konudan başlıyor ve ruhsal konulara geçiyor. Aynı zamanda kadının kendi günahlarıyla yüzleşmesini sağlıyor. En önemlisi baştan sona kadar kadının en derin ihtiyaçlarını gözetleyerek ona gerçekten değer verdiğini gösterir.

GÖKSEL HASAT

Yuhanna 4:27-54

27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaşıldılar. Bununla birlikte hiçbiri, «Ne istiyorsun?» ya da, «O kadınla neden konuşuyorsun?» demedi. 28-29 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: «Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?» 30 Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı. 31 Bu arada öğrencileri O'na, «Rabbî, yemek ye!» diye rica ediyorlardı. 32 Ama İsa, «Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var» dedi. 33 Öğrenciler birbirlerine, «Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?» diye sordular. 34 İsa, «Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır» dedi. 35 «Sizler, «Ekinleri biçmeye daha dört ay var» demiyor musunuz? İşte, söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! 36 Eken ve biçen birlikte sevinsinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. 37 «Biri eker, başkası biçer» sözü bu durumda doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.» 39 O kentten birçok Samiriyeli, «Yaptığım her şeyi bana söyledi» diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. 40 Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. 41 O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti. 42 Bunlar kadına, «Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil» diyorlardı. «Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.» 43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti. 44 İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. 45 Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun

Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi. 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı. 47 Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı. 48 İsa adama, «Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz» dedi. 49 Saray memuru İsa'ya, «Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!» dedi. 50 İsa, «Git, oğlun yaşayacak» dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. «Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü» dediler. 53 Baba bunun, İsa'nın, «Oğlun yaşayacak» dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

AÇIKLAMA: İnsanlar çoğu zaman Mesih'in anlattığı olayların ruhsal boyutunu anlayamıyorlardı, öğrencileri bile. Bu bölümün başından beri İsa Samiriyeli bir kadınla konuşup yaşam suyundan bahsediyordu. Kadın bunun ruhsal anlamını yakalamakta bayağı zorlandı ama sonunda İsa'nın kim olduğunu anlayınca büyük heyecanla herkese bekledikleri büyük Mesih'in geldiğini söylemek için kentine koşa koşa döndü. Oranın halkı kadının kötü geçmişini muhakkak biliyorlardı ancak kendisi herkesin önünde '*Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün!*' demesi dikkatlerini çekti. Dahası, '*Acaba Mesih bu mudur?*' söylemesi de onları iyice düşündürdü. Bu gibi bir kadını olumlu yönden etkileyebilen adamı merak ettiler. Böylece şehrin hemen dışında bulunan İsa'yla tanışmak üzere hep birlikte dışarı çıktılar.

Aynı sırada Mesih'in yanına dönen öğrenciler de çok şaşkındılar. Hem İsa'nın Samiriyeli bir kadınla konuşması hem de onun artık aç olmaması onları şaşırttı. Kendisine yemek ikram ettiklerinde de İsa'nın '*Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var*' demesi de çok ilginçti. İlerleyen ayetlerde Mesih bunun ruhsal anlamını açmaya çalışır. Meğerki İsa'nın bahsettiği yemek ruhsal bir yemektir. Yani, Mesih'e göre insanın en büyük ihtiyacı ruhsal açıdan doymaktır. Ayrıca insanın yapabileceği en önemli şey, Rab'bin işlerini kovalamaktır. Böylece öğrencileri insanı geçici bir süreliğine doyuracak bir yiyecek peşinde koşarken İsa çok daha önemli bir iş görüyordu; O Babası'nın isteğini yerine getirmeye gayret ediyordu. Tabi ki bedeni doyurmak önemlidir ama ruhumuzu doyurmak ve mümkünse başkalarına bu ruhsal gıdayı paylaşmak kat ve kat daha önemlidir. Ne var ki öğrenciler dünyevi işlere odaklandıkları için Mesih'in sözünü ettiği bu ruhsal gerçekleri kavrayamıyorlardı. O yüzden İsa bir örnek daha verir: Etrafındaki tarlaları göstererek biçilmeye hazır ekinleri gösterir. Sonra bildikleri bir atasözü kullanır: '*Ekinleri biçmeye daha dört ay var.*' Büyük olasılıkla bu atasözü çalışmaya üşenenler için kullanırlardı. Ancak Mesih ekinlerin toplanması gerektiğini vurgular.

Dahası gayretle çalışanın Rab'den büyük bir ödül alacağını belirtir. Bu örnekle Mesih Tanrı'nın gözünde kayıp canları kurtarmanın ne kadar önemli olduğunu belirtir. Bunun belirli bir dönemi ya da mevsimi yoktur, İsa'nın yaptığı gibi her fırsatta Rab'bin sevgisini önümüze gelen herkesle paylaşmalıyız (2.Timoteos 4:1-5). Tam bu sırada Samiriyeliler Mesih'in yanına dönerler. Mesih'i dinledikten sonra birçoğu inandılar ve İsa'nın yanlarında iki gün daha kalmasını istediler. Günün sonunda Samiriyeli kadınla başlayan küçük sohbetten dolayı o kentte daha nice insan kurtuldu. İşte Mesih'in sözünü ettiği büyük hasat buydu!

Ardından İsa daha önce ilk mucizesini yaptığı Kana köyüne uğrar. Mesih'i büyük hayranlıkla izleyen kalabalıklar onu çok iyi karşıladılar. Tam bu sırada saraya bağlı bir memur büyük telaşla İsa'nın karşısına çıktı. Memur büyük olasılıkla Yahudi değildi, anlaşılan soylu bir aileye bağlı olarak çalışırdı. Tam bu sırada oğlu ölüm döşeğindeydi. İsa'nın Celile bölgesine döndüğünü duyunca Mesih'in olduğu köye gelip oğlunu iyileştirmesi için yalvarmaya başladı. İsa'nın derhal Kafarnahum'a gelmesini istiyordu. Mesih ise oğlunun yanına gitmeye gereksinim duymadan '*Git, oğlun yaşayacak*' der. Baba her şeye rağmen İsa'nın sözüne inanmayı seçti. Daha evine varmadan da birkaç kölelerine rastladı ve oğlunun iyileştiğini öğrendi. Saati tam olarak sorduğu zaman Mesih'in '*Oğlun iyileşecek*' dediği saate denk geldiğini öğrendi. Böylece kendisi ve tüm ev halkı Mesih'e inandı. Bu iki örnekte Mesih'in sadece Yahudiler'e değil dışlanmış insanlar olsun, yabancı insanlar olsun tüm herkese kucağını açtığını görebiliyoruz. Çünkü İsa'nın Baba Tanrı'dan aldığı görev müjdenin tohumunu her yere serpmekti. Mesih bunun sonucunu pek görmediyse de daha sonra öğrencilerinin, özellikle Pentikost gününden itibaren, bunun harika hasatını topladıklarını görüyoruz (E.İşleri 2).

YÜCE OĞUL

Yuhanna 5:1-29

1 İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yerus alim'e gitti. 2 Yerus alim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. 3-4 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı. 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, ‹‹İyi olmak ister misin?›› diye sordu. 7 Hasta şöyle yanıt verdi: ‹‹Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.›› 8 İsa ona, ‹‹Kalk, şilteni topla ve yürü›› dedi. 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü. 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, ‹‹Bugün Şabat Günü›› dediler, ‹‹Şilteni toplaman yasaktır.›› 11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: ‹‹Beni iyileştiren kişi bana, ‹Şilteni topla

ve yürü» dedi.» 12 «Sana, «Şilteni topla ve yürü» diyen adam kim?» diye sordular. 13 İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti. 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. «Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin» dedi. 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: «Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.» 18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı. 19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: «Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. 20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. 23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. 24 «Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. 25 doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. 26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. 27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. 29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.»

AÇIKLAMA: Günümüzde birçok insan İsa Mesih için 'Tanrı Oğlu' sıfatı kullanmamıza rahatsız olur. Sanıyorlar ki bizler bunu kendi kafamıza göre uyarlıyoruz. Ancak bu bölümde gördüğümüz gibi İsa'nın kendisi 'Tanrı Oğlu' olduğunu belirtir. Tabi bundan Tanrı'yla fiziksel bir ilişki kastetmiyor, aksine çok daha derin ruhsal bir bağdan söz ediyordur. Ne ilginçtir ki o dönemde yaşayan Yahudi yetkililer de bunu kavrayamadılar ve İsa'yı yok etmek için fırsat aradılar. Fakat önce olayın nasıl geliştiğine dikkat edelim. Mesih büyük bir bayram gününde bir daha Yeruşalim'e gitmişti. Oradayken beş eyvanlı Beytesta isminde umumi bir

havuzun yanından geçerken, kenarında yatan hasta bir adam gözüne ilişti. O günün rivayetlerine göre havuzun suları çalkandığı zaman içine giren ilk kişi şifa buluyordu. Bu yüzden birçok hastalıktan yakınan insan oraya yığılmıştı. Mesih'in gözüne çarpan adamın esas hastalığı ne olduğu tam bilinmese de 38 yıl bundan kurtulamadığına göre çok acınacak bir halde olduğunu gösterir. Anlaşılan herkes suya yöneldiği zaman kendisi ağır durumundan dolayı hiç yetişemiyordu. İsa yanına gelince basit bir soru sorar: *'İyi olmak ister misin?'* Hasta adamın cevabına baktığımızda şifa bulmak için tamamen havuza umut bağladığını görebiliyoruz. Fakat İsa ona şöyle buyurur, *'Kalk şilteni topla ve yürü!'* O anda iyileşen adam hemen şiltesini toplayıp büyük sevinçle yürümeye başlar. Bu olayda Mesih şifa bulmak için hurafelere değil kendisine inanmamız gerektiğini gösterir.

Ancak bir sorun var; o gün Şabat Günü'ydü. Yahudiler için o gün oldukça kutsal bir gündü. O dönemki yetkililer de Şabat Günü ile ilgili ekstradan birçok kural geliştirmişlerdi, öyle ki o gün akar sular resmen dururdu! Rab'bin Yasası'na göre haftanın son gününde dinlenmek gerekiyordu, yani çalışmak yasaktı. Ancak Yahudi hahamları bu temel ilkeye bir takım kısıtlayıcı kural daha ilave ettiler. Böylece şifa bulan adamın şiltesini taşıdığını görünce onu hemen bir kenara çekip yaptığının bir tür çalışma teşkil ettiğini belirtirler. Daha sonra İsa'nın ona şifa verdiğini öğrenince onu kutlamak yerine eleştirmeye başladılar. Mesih'in onlara *'Babam hala çalışmaktadır, ben de çalışıyorum'* diye karşılık vermesi onları daha da kızdırdı, hatta İsa'yı yok etmek için aralarında plan yapmaya başladılar. Ama neden? Çünkü İsa hem kurallarına aldırış etmiyordu hem de kendini Tanrı'ya eşit kılıyordu. Ardından esas İsa kim olduğunu ve ne yetkiyle bunları yaptığını açıklamaya başlar. Öncelikle Baba Tanrı'dan bağımsız olarak hiç bir şey yapmadığını hatırlatır. İsa için Tanrı uzakta bir ilah değildi, O'nunla kutsal ve kişisel bir bağı vardı. Dahası Mesih her zaman Baba'nın iradesi doğrultusunda hareket ettiğini belirtir. Dolayısıyla hasta adama şifa vermesi Baba Tanrı'nın işiydi. Önderler gücenmiş olabilir fakat İsa Tanrı'nın temel ilkelerine karşı yanlış bir şey yapmadığını biliyordu.

Aslında önderler Mesih'in yaptığını yargılarken yargının kime ait olduğunu bir anda unutuverdiler. Evrenin yargıcı Tanrı'dır, neyin doğru ya da yanlış olduğunu belirten O'dur. Mesih'in dediğine göre Baba yargı işini kendisine yani Oğul'a vermiştir. Zira İsa Tanrı'nın yetkisiyle hastaları ve ölüleri kaldırdığı gibi günü geldiğinde herkesi diriltecek ve yargılamak için karşısına alacak olan O'dur. Ancak kendisine uyan ve iman eden bu son yargıdan kurtulabilecektir. İsa'ya güvenen herkese sonsuz yaşam bağışlanır, böylece ölümden yaşama geçmiş olur. Evet, dünya tarihinin sonuna geldiğimizde ölmüş olan imanlılar İsa Mesih'in sesini işitince ölümden dirilecekler (Matta 24:30-31, 1.Selanıklılar 4:13-18). Daha sonra Mesih iman etmeyenleri de yargılamak üzere diriltip karşısına çıkartacaktır (Matta 25:31-46). Gördüğümüz gibi yargılama işi Mesih'e teslim edilir çünkü O 'İnsanoğlu'dur, yani beklenen son Kral ve adil Kurtarıcıdır (Daniel 7). Böylece hem imanlılar hem de imansızlar İsa Mesih'in emriyle dirilecek ve karşısına çıkacak.

İsa'yı sevenlerin yüzleri gülecek çünkü sonsuz yaşama kavuşacaklar. Mesih'i kabul etmeyenleri ise korkunç bir azap bekliyor olacaktır (Daniel 12:2). İşte Mesih bu sözlerle esas Tanrı'nın yetkisiyle davranıp son yargıya sahip olduğunu belirtir.

İSA'NIN TANIKLARI

Yuhanna 5:30-47

30 «Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. 31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. 33 Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. 34 İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. 35 Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. 36 Ama benim, Yahya'ninkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz. 38 O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. 39 Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! 40 Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. 41 «İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. 42 Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. 43 Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. 44 Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? 45 Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. 46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdingiz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. 47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?»

AÇIKLAMA: Bu bölümde İsa Baba Tanrı'nın yetkisiyle hareket ettiğini göstermeye çalışıyor. Otuz sekiz yıl hasta olan adama verdiği şifa Şabat Gününde de olsa Rab'bin isteği doğrultusunda oldu. Çünkü İsa Mesih kendiliğinden bir şey yapmıyordu. Böylece din bilginlerinin yargısı tamamen yersiz ve boştu. Esas yargılayan Tanrı'dır ve yeryüzünü yargılama işini Oğlu İsa'ya teslim ettiğine göre Mesih'in burada söylediği sözler Tanrı'nın yargısı olmuş oluyor. Yine de Yasa'nın buyruğu uyarınca İsa ettiği bu büyük iddiayı doğrulamak için ikiden fazla tanık

gösterir. Çünkü bir insanın kendisi için ettiği tanıklık tek başına hiç bir anlam ifade etmez. Tarih boyunca ve bugün bile birçok kişi Tanrı'nın elçisi olduklarını iddia etmiştir. Ancak Tanrı'nın yetkisiyle konuştuklarına dair geçerli bir takım tanık göstermedikleri sürece onlara inanmak akılsızlık olur. Şimdi bu bölümde Mesih kendisiyle ilgili inanılmaz bir tanık kadrosu açıklar: Babası, Yahya, Mucizeleri, Kutsal Yazılar ve Musa.

En başta İsa kendisi için konuşan Baba'sını tanık gösterir. Mesih vaftiz olurken Babası gökten seslenerek, *'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum'* demişti (Matta 3:17). Daha sonra üç öğrencisiyle birlikte yüksek bir tepeye çıktığında yine göklerden gürleyen Rab'bin sesi *'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!'* diye haykırdı (Matta 17:5). En güçlü tanıklık bu olsa gerek! Ardından İsa Yahya'nın tanıklığını da gündeme getirir. Daha önce Yahya'nın yanına giden adamlara Mesih'le ilgili ne dediğini okuduk: *'İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!'* (Yuhanna 1:29). Daha sonra Yahya şunu da ekledi *'Ben de gördüm, ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim'* der (1:34). Yahya İsa'nın yukarıdan gelen Tanrı'nın Kutsal Oğlu olduğuna dair birçok kez tanıklık etti. Şimdiyse İsa bir tanık daha çağırır, o da Tanrı'nın gücüyle gerçekleştirdiği mucizeler. Aslında birçok sihirbaz harika işler yapabilir, İblis bile bazen mucizeler yapabilir ancak Mesih'in Tanrı'nın yetkisiyle yaptığı harikaların eşi benzeri yoktur. İsa hem doğa üzerinde hem de doğaüstü güçler üzerinde yetkisini sergiledi. Mesih her tür hastalık ve ileti giderdi ve ölüleri bile diriltti. Yuhanna İsa'nın yaptıklarıyla ilgili daha sonra şunu söyler, *'İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır, Bunlar tek tek yazılıysa, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı (21:25).'* İşte mucizelerin çokluğu olsun ya da türlü durumlarda sergilediği güç ve yetki olsun Mesih'in eşsiz bir konumda olduğunu açıkça söyleyebiliriz.

Ama bunlar yetmemiş gibi Mesih bir kaç tanık daha çağırır. Yahudiler için Torah (Tevrat) ve peygamberlerin yazıları (Zebur) çok ama çok önemliydi çünkü bunlar Tanrı'nın sözleriydi. O yüzden durmadan bu Kutsal Yazılar'ı inceleyip dururlardı. Fakat dikkat edersek bu yazıların başından beri hep İsa Mesih'i işaret eden ayetler ve örnekler görüyoruz. Yaratılış 3:15'te Mesih Şeytan'ın başını ezecek kadının soyu olarak görünür. Yaratılış 22'de Oğul Tanrı'nın sağladığı kutsal kurban olarak görünür. Yaratılış 49:10'da Mesih krallığı ele geçirecek gerçek hak sahibi olarak görünür. Ve daha nice peygamberlik sözü daha var... Mesih'in dediği gibi *'bana tanıklık eden de bu yazılardır!'* Ne ilginçtir ki Yahudiler'in her gün havralarında okudukları Kutsal Yazılar'ın İsa'yı belirgin bir şekilde işaret etmesine rağmen O'nu bir türlü tanıyamadılar. Aslında Mesih'in de belirttiği gibi kendisini tanımak istemiyorlardı. Sorun şuydu ki onlarda Tanrı sevgisi yoktu; Rab'bin takdirinden çok insanın övgüsü peşindeydiler. Son olarak İsa Yahudiler'in en çok hayranlık duydukları büyük önderleri Musa'nın tanıklığını da gündeme getirir. Yasa'yı Tanrı'nın ellerinden alıp İsrail halkına aktaran Musa yeri geldiğinde İsa'dan söz etti. Hatta, Musa gelen Mesih'in kendisinden daha büyük olacağını belirtti (Yasanın Tekrarı 18:15-18). İsraililer Sina Dağı'nda Tanrı'nın sesine dayanamadılar

ama bir gün Rab'bin canlı Sözü gelip aralarında yaşayacaktı, yaşıyordu bile, ama kıskanç ve inatçı yüreklerinden dolayı O'nu kabul etmek istemediler. O yüzden bir gün bu tanıklar ayağa kalkıp bu asi nesli yargılayacaktır.

YAŞAM EKMEĞİ

Yuhanna 6:1-71 Yuhanna

1 Bundan sonra İsa, Celile -Taberiye - Gölü'nün karşı yakasına geçti. 2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. 3 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. 4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. 5 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, «Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?» diye sordu. 6 Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. 7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: «Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez.» 8-9 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, «Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?» 10 İsa, «Halkı yere oturtun» dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. 11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. 12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, «Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın» dedi. 13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. 14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, «Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur» dedi. 15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi. 16 Akşam olunca öğrencileri göle indiler. 17 Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. 18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. 19 Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. 20 Ama İsa, «Korkmayın, benim!» dedi. 21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı. 22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. 23 Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. 24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada

olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. 25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, «Rabbî, buraya ne zaman geldin?» diye sordular. 26 İsa şöyle yanıt verdi: «Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu İnsanoglu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.» 28 Onlar da şunu sordular: «Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?» 29 İsa, «Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir» diye yanıt verdi. 30 Bunun üzerine, «Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?» dediler. 31 «Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, «Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.» » 32 İsa onlara dedi ki, «Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği Musa vermedi, gökten gerçek ekmeği Babam verir. 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.» 34 Onlar da, «Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!» dediler. 35 İsa, «Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz» dedi. 36 «Ama ben dedim ki, «Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.» 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.» 41 «Gökten inmiş olan ekmek Ben'im» dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. 42 «Yusuf oğlu İsa değil mi bu?» diyorlardı. «Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, «Gökten indim» diyor?» 43 İsa, «Aranızda söylenmeyin» dedi. 44 «Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, «Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.» Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. 46 Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. 47 doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. 48 Yaşam ekmeği Ben'im. 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. 50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. 51 Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu

ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.» 52 Bunun üzerine Yahudiler, «Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?» diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar. 53 İsa onlara şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak. 58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.» 59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi. 60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, «Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?» dediler. 61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, «Bu sizi şaşırtıyor mu?» dedi. 62 «Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...? 63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var.» İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. 65 «Sizlere, «Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez» dememin nedeni budur» dedi. 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. 67 İsa o zaman Onikiler'e, «Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?» diye sordu. 68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: «Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın.» 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: «Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.» 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

AÇIKLAMA: Burada kayda geçen mucizeye İncil'in birçok yerinde rastlıyoruz. İsa aynı gün içinde iki büyük olaya imza attı. Birincisinde, beş binden fazla bir kalabalık için bir çocuğun erzakı olan beş ekmek ile iki balıktan yemek sağladı. Fazlasıyla doyan halk İsa'yı hemen kral ilan etmek istedi. Mesih ise buna izin vermeyerek dua etmek üzere tek başına yakınında bir tepeye çekildi. İkinci olay şöyleydi: gölün öbür tarafına kürek çekerek dönmekte zorlanan öğrencileri güçlü bir rüzgâra tutuldular. Mesih bu sefer dalgaların üzerinde yürüyerek yanlarına yetişip onları gölün öbür tarafına geçirdi. Yine Mesih doğa üstündeki yetkisini apaçık bir şekilde kanıtladı. Karşı yakaya geçtiğinde de halk çok şaşırdı çünkü

öğrencileriyle aynı tekneye binmediğini biliyorlardı. Sonra her zamanki gibi yine İsa'nın etrafında toplanmaya başladılar. Fakat onların gerçek niyetlerini bilen İsa kendisinden yine yiyecek bir şeyler beklediklerini dile getirir. O yüzden onlara geçici yemek için değil, Baba Tanrı'dan kalıcı yaşam ekmeği istemeleri gerektiğini söyler. Bu arada halk ona önemli bir soru yöneltir: 'Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?' Yahudiler, çoğu insan gibi, yaptıklarıyla Tanrı'nın beğenisini kazanabileceklerini sanıyorlardı. Mesih'in verdiği cevap ise çok farklı: *'Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir.'* Kısacası, insan iyi işleriyle Tanrı'nın önünde aklanamaz, ancak gönderdiği İsa Mesih'e iman ederek kurtulabilir. İncil'in her yerinde aynı gerçek vurgulanır, aklanma imanla olur (Romalılar 3:22-26).

Ardından ilginç bir diyalog gelişir. Kendisine iman etmeleri için halk İsa'nın bir belirti göstermesini ister. Bu sırada Musa'nın döneminde Rab gökten man isminde bir yiyecek yağdırarak kırk yıl boyunca tüm topluluğun günlük ihtiyacını nasıl karşıladığını gündeme getirirler (Mısır'dan Çıkış 16). Belli ki halk İsa'dan benzer bir güzellik yapmasını istiyorlar. Mesih ise gökten gelen manın Musa'dan değil Baba Tanrı'dan geldiğini hatırlatır. Halkın *'bize de benzerini ver'* demesine İsa *'Yaşam ekmeği Ben'im'* karşılığı verir. Bununla İsa esas aramaları gereken mideyi geçici olarak doyuran ekmeğin değil, Tanrı'nın gökten gönderdiği kalıcı yemektir ve bu ekmeğin Mesih'in kendisidir! Sonra Mesih Baba Tanrı'nın yanına çağırdığı insanları kurtarmak üzere geldiğini belirtir. Böylece kendisine iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşur. Tabii Yahudiler burada kurduğu mecazi anlamı tam yakalayamadılar. Onların gözünde İsa aralarında büyümüş bir delikanlıydı o yüzden *'Gökten indim'* sözünü hiç anlayamıyorlardı. Mesih ise aslında Tanrı'nın iradesi doğrultusunda gelip mucizeler yaptığını vurgular. Bunu neden anlayamıyorlardı? İsa'nın dediğine göre, *'Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez.'* Anlaşılan şu ki onu dinleyen kalabalığın büyük çoğunluğu sadece kendi midelerini düşündükleri için Mesih İsa'nın ilahi kimliğini ve ruhsal teklifini değerlendiremiyorlardı.

Sonra İsa daha da ilginç bir şey söyler: *'Gökten inmiş olan diri ekmeğin Ben'im, Bu ekmeğinden yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmeğin de benim bedenimdir.'* Yahudiler buna hiç anlam veremediler. Mesih ise daha ileri gidiyor, yaşam bulmak için insanları bedeninden yemeye ve kanından içmeye davet eder. Kendisinden yiyenin de sonsuz yaşama kavuşacağını söyler. Peki, Mesih bununla ne demek istiyordu? Kolunu ısırma şeklini mi istiyor? Elbette ki hayır! Sonraki ayetlerde İsa öğrencilerine dönüp şöyle bir açıklama yapar: *'Yaşam veren Ruh'tur, Beden bir yarar sağlamaz, sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır.'* Anlaşılan Mesih'in bedenini ekmeğe ve kanını içmeye benzetmekten kastı insanın esas ihtiyacı olan ruhsal gıdadır. İsa daha önce birçok yerde Kutsal Ruh'un yaşam veren işlevini vurguladı bile (3:5-7, 4:14). Daha sonra da çarmıha gerilmeden önceki akşam öğrencileriyle son sofraya oturduğunda bedenini temsil eden ekmeği ve kanını temsil eden şarabı öğrencilerine sunacaktır. Şimdiden İsa onları buna hazırlamaya başlıyor. Yine de Mesih'in

mesajını algılamak kolay değildi o yüzden birçok kişi ondan uzaklaşmaya başladı. Bu sırada İsa Petrus'a dönüp 'Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz' diye soruyor. Petrus ise, 'Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir' diye karşılık verir. Böylece Mesih kendisine sadık kalan öğrencilerini seçtiğini belirtir. Bu bölümde İsa'nın mesajını kabul etmenin ne kadar çetin olduğunu görüyoruz, çünkü düz mantıkla değil ruhsal gözlerle değerlendirilir (1.Korintliler 2:14).

DİRİ SU

Yuhanna 7:1-53

1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. 2 Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. 3 Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, «Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git» dediler, «Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler. 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!» 5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı. 6 İsa onlara, «Benim zamanım daha gelmedi» dedi, «Oysa sizin için zaman hep uygundur. 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı.» 9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı. 10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, «O nerede?» diye soruyorlardı. 12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, «İyi adamdır», bazıları da, «Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor» diyorlardı. 13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu. 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. 15 Yahudiler şaşırıyorlardı. «Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?» dediler. 16 İsa onlara, «Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir» diye karşılık verdi. 17 «Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğumu bilecektir. 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. 19 Musa Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?» 20 Kalabalık, «Cin çarpmış seni!» dedi. «Seni öldürmek isteyen kim?» 21 İsa, «Ben bir mucize yaptım,

hepiniz şaşkına döndünüz» diye yanıt verdi. 22 «Musa sünneti buyurduğu için -aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır- Şabat Günü birini sünnet edersiniz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızılıyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.» 25 Yerusalımliler'in bazıları, «Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?» diyorlardı. 26 «Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.» 28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: «Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi.» 30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemiştir. 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. «Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?» diyorlardı. 32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler. 33 İsa, «Kısa bir süre daha sizinleyim» dedi, «Sonra beni gönderene gideceğim. 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemesiniz.» 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, «Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?» dediler. «Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek? 36 «Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemesiniz» diyor. Ne demek istiyor?» 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: «Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. 38 Kutsal Yazı'da dediği gibi, bana iman edenin «içinden diri su ırmakları akacaktır.» » 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemiştir. Çünkü İsa henüz yüceltilmemiştir. 40 Halktan bazıları bu sözleri işitince, «Gerçekten beklediğimiz peygamber budur» dediler. 41 Bazıları da, «Bu Mesih'tir» diyorlardı. Başkaları ise, «Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?» dediler. 42 «Kutsal Yazı'da, «Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek» denmemiş midir?» 43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. 44 Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el

sürmedi. 45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, «Niçin O'nu getirmediğiniz?» diye sordular. 46 Görevliler, «Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır» karşılığını verdiler. 47 Ferisiler, «Yoksa siz de mi aldandınız?» dediler. 48 «Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç? 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir.» 50-51 İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: «Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?» 52 Ona, «Yoksa sen de mi Celile'densin?» diye karşılık verdiler. «Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz.» 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

AÇIKLAMA: Şimdiye kadar Mesih'in birçok açıdan ruhsal bir takım gerçek vurguladığını gördük: Yaşam suyu, yeniden doğuş, yaşam ekmeği, vb. Bu bölümde İsa yine bu önemli hakikatleri halkına duyurur. Ama başta gördüğümüz gibi Mesih'in kendi kendini yüceltmek gibi bir derdi yoktur. Bu aşamada henüz iman etmeyen kardeşlerinin kendisiyle nasıl alay ettiklerini görüyoruz. *'Kendini dünyaya göster!'* diyorlardı. Fakat Mesih'in amacı gösteriş yapmak ya da halkın beğenisini kazanmak değil, esas hedefi Tanrı'nın gerçeklerini açıklamaktı. O yüzden bayrama katılmak üzere Yerusâlim'e kardeşlerinin önerdiği gibi değil daha mütevazî bir biçimde gider. Aynı zamanda birinden korktuğunu düşünmemeliyiz. Yetkililerin tepkisinden korkan halk aslında tedirgindi ama Mesih kimseden çekinmiyordu. Böylece bayramın ortasında Tapınağa çıkıp öğretmeye başladı. İsa, İsrail'in kırsal kesiminden gelip resmi bir eğitim görmediği için herkes sergilediği bilgeliğe şaşır kaldı. Mesih, her zamanki gibi, kendi bilgeliğinden değil, Tanrı'nın yetkisiyle konuştuğunu belirtir. Hatta öğretisinin gerçekten Tanrı'dan olup olmadığını sorgulayanlara bunu kriter olarak gösterdi. Yani her hangi biri kalkıp Tanrı adına konuştuğunu iddia edebilir, nitekim tarih boyunca buna benzer pek çok sahtekâra rastlamak mümkündür. Ama birinin gerçekten Tanrı'dan olup olmadığına emin olmak için şunu sorabiliriz: *'Kişi kendini mi ön plana çıkartıyor yoksa yalnızca Tanrı'yı mı yüceltiyor?'* Kilisede öğreti veren olsun, dışarda peygamber olduğunu söyleyen olsun, bu kriterle değerlendirebiliriz. İsa'ya gelince sayısız mucize yapmasına rağmen her defasında kendini değil yetki kaynağı olan Baba Tanrı'yı yücelttiğini görüyoruz.

Ardından İsa'nın kimliği ile ilgili halk arasında tartışma sürüyor, gerçekten beklenen Mesih mi değil mi? İsa ise kalkıp açık açık Tanrı'dan geldiğini söyler. Buna gücenen bazıları onu yakalamaya kalkar ama kimse ona el süremiyor. Halk yine fısıldaşmaya devam eder: *'Acaba Mesih geldiğinde bu adamdan daha mı çok mucize yapacak?'* Buna çok kızan Ferisiler İsa'yı yakalatmak için adam gönderirler. Bu arada Mesih yakında çıkıp gideceğini söyler. Bununla muhtemelen ölümden dirilişinden sonraki ayrılışından söz ediyordur. Doğal olarak halk yine neden bahsettiğini anlamıyordu. Fakat bayramın son ve en önemli gününde İsa tüm

topluluğun önünde kalkıp şöyle der: *'Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı'da dendiği gibi bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır.'* Mesih açık açık halkı kendisine inanmaya davet eder. Bayramın son günü en büyük günüydü – Şabat Günü'ydü. Çardak bayramı boyunca Yahudiler'in ilginç bir geleneği vardı: Kâhinler her sabah Şiloah Havuzu'ndan su alıp Tapınağa getirirlerdi ve Rab'bin önünde sunu olarak dökerlerdi. Halkın bir kısmı da kâhinlere eşlik eder ve havuzdan su içerdi. Sonra kahinlerle birlikte Tapınağa doğru yürüyerek şu sözleri ilahi olarak söylerlerdi: *'Ey susamış olanlar sulara gelin kurtuluş pınarlarından sevinçle su alın'* (Yeşaya 55:1-13). Yahudilerin eski bir tefsiri olan Mişnah bu tören için şöyle yazar: *'Su çekme törenine katılmayan hayatında hiç sevinç tatmamıştı.'* İşte böylesi bir günde Mesih Tapınağın ortasında yüz binlerce Yahudi önünde ayağa kalkıp *'Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin!'* demesi ne kadar büyük ve iddialı bir sözdü! Sonra *'içinden diri su ırmakları akacaktır'* der. İsa anlayana beklenen Mesih olduğunu açık açık söylüyordu. Ayrıca Mesih kendisinden doyanın başkalarını da doyuracağını belirtir (Yuhanna 4:14). Bunu yapacak olan Kutsal Ruh'tur – Peygamberler de böyle bir günü müjdelediler (Hezekiel 36:24-27). Daha sonra Pentikost gününde Kutsal Ruh'un ilk imanlıların üzerine dökülmesiyle bu sözün tam olarak gerçekleştiğini görüyoruz (Elçilerin İşleri 2).

Mesih'in gününde gazete olsaydı bu sözü kesin manşet olurdu. Zaten arkasında halk ile liderler arasında ne kadar büyük bir tartışma yarattığını görebiliyoruz. Halkın bir kısmı ona inanmak isterken özellikle önderler İsa'yı kabul etmemek için bahaneler üretmeye başlıyor. Hatta ilginçtir ki İsa'nın Celile'den geldiğini belirten bazı önderler beklenen Mesih'in Davut'un kenti olan Beytlehem'den gelmesi gerektiğini hatırlatır. Oysaki bir az araştırsaydılar İsa'nın gerçekten Beytlehem'de doğduğunu öğreneceklerdi. Ama gerçek şu ki O'na inanmamak için bahane arıyorlardı çünkü bölümün başında İsa'nın belirttiği gibi yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ettiği için liderler O'ndan nefret ediyorlardı. Bölümün sonunda önderlerin kendi aralarında bunu nasıl tartıştıklarına kulak misafiri oluyoruz. Belli ki Nikodim gibi bazıları İsa'ya hayranlık duyuyor ama diğerleri öyle bir nefretle doldular ki sonunda seslerini çıkartmamaya karar veriyorlar. Böylece İsa'ya karşı nefretleri büyümeye devam etti. Oysaki Mesih'in çağrısına kulak kabartsalardı Tanrı'nın vaat ettiği Kutsal Ruh'la dolarak esenliğe erebilirlerdi. Günümüzde de insanlar Mesih'i hala sorguluyor ama iman edip Kutsal Ruh'un bir tadına varsalar her şey değişecek.

DÜNYANIN IŞIĞI

Yuhanna 8:1-30

1 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. 3-4 Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya,

«Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı» dediler. 5 «Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?» 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, «İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!» dedi. 8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. 9 Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. 10 İsa doğrulup ona, «Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?» diye sordu. 11 Kadın, «Hiçbiri, Efendim» dedi. İsa, «Ben de seni yargılamıyorum» dedi. «Git, artık bundan sonra günah işleme!» 12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: «Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.» 13 Ferisiler, «Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil» dediler. 14 İsa onlara şu karşılığı verdi: «Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. 15 Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. 16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. 17 Yasanızda da, «İki kişinin tanıklığı geçerlidir» diye yazılmıştır. 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.» 19 O zaman O'na, «Baban nerede?» diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: «Siz ne beni tanırıyorsunuz, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.» 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti. 21 İsa yine onlara, «Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemesiniz» dedi. 22 Yahudi yetkililer, «Yoksa kendini mi öldürecek?» dediler. «Çünkü, «Benim gideceğim yere siz gelemesiniz» diyor.» 23 İsa onlara, «Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım» dedi. «Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. 24 İşte bu nedenle size, «Günahlarınızın içinde öleceksiniz» dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.» 25 O'na, «Sen kimsin?» diye sordular. İsa, «Başlangıçtan beri ne söyledimse, O'yum» dedi. 26 «Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.»

27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: «İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. 29 Beni gönderen benimdir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım.» 30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti.

AÇIKLAMA: Bu bölüm, İsa Mesih ile Yahudi yetkililer arasında geçen diyalogun devamıdır. Halkın çoğu Mesih'i çok seviyordu ama önderler ondan hoşlanmıyorlardı. Sebebi de oldukça açık; İsa'nın örneği ve öğretisi o kadar kutsaldı ki onlara gölge düşürüyordu. Mesih büyük bir spot ışığı gibi din bilginlerinin üzerine gelip ne kadar çürük olduklarını açığa vuruyordu, o yüzden İsa'dan nefret ediyorlardı (7:7). Benzer şekilde bugün de bir Nightclub'a girip birden ışıkları açarsak herkes bizi taşa tutar çünkü kimse yaptıklarının görünmesini istemez. Karanlığın hüküm sürdüğü yerde günah mantar gibi biter, ama Rab'in ışığı doğduğu yerde Ruh'un ürünü çoğalır. İsa kendisini dinleyen herkesi ışıktaki yaşamaya, kendisine iman edip kutsal bir yaşantıya çağırır ancak çoğu insan karanlığı daha çok sever çünkü yaptıklarından vazgeçmek istemiyorlar (3:19).

Bölümün başında bunu örnekleyen çarpıcı bir sahneye tanık oluyoruz. Yahudi önderler zinada yakalanmış bir kadını sürükleyerek Mesih'in önüne getirirler. *'Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı, sence ona ne yapmalıyız?'* diye sordular. Musa'nın Yasası'na göre böylesi bir kadın taşlanarak öldürülmeli. Onlar Mesih'in özellikle sevgi ilkesini sürekli vurguladığını bilerek bununla O'nu denemek istiyorlardı. Acaba, Yasa'yı çiğneyecek mi yoksa kadını taşlamalarına izin verecek mi? Bu sırada İsa eğilmiş toprakta parmağıyla bir şeyler yazıyordu. Ne yazdığını bilmiyoruz, ama önderlerin çok fazla üstelemelerinden dolayı kalkıp şöyle dedi: *'İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!'* Herkes yerli yerinde donakaldı. Aslında Mesih kadının günahına odaklanmak yerine onların yüreklerine ışık tuttu. Çünkü kadın zinada yakalandığına göre onun bir partneri de olması gerekirdi. Kim bilir belki orada duran erkeklerin birçoğu o kadına varmışlardır bile. Ama nedense kadını suçlayanlar kendi günahlarını hiç fark etmeyip tüm suçu kadının üzerine attılar. İşte İsa bu korkunç ikiyüzlülüğü ortaya çıkarttı. Böylece en yaşlısından başlayarak hepsi oradan uzaklaşmaya başladı çünkü hiç biri suçsuz değildi. Aslında orada suçsuz olup da kadına taş atabilen biri vardı O da İsa Mesih. Ancak İsa kadını yargılamak yerine O'na bir şans daha tanımayı tercih etti. *'Merhamet yargıya galip gelir'* (Yakup 2:13).

Sonraki tartışmada yine İsa'yı yargıya tutuyorlar. İsa'nın ne yetkiyle öğrettiğini sorgulamaya çalışıyorlardı. Mesih öncelikle kendisi hakkında neredeyse hiç bir şey bilmediklerini belirtir. Sonra kendi tanıklığının yanı sıra Baba Tanrı'nın da kendisi için ettiği tanıklığı belirtir. Ancak gerçek anlamda Baba Tanrı'yı tanımadıkları için Oğlu İsa Mesih'i tam anlamıyla tanımaları olanaksızdı. İsa bir kere göklerden gelen Tanrı'nın Oğlu'dur, onu sorgulayan önderler ise sıradan

insanlar o yüzden kendi menfaatleri doğrultusunda İsa'yı doğru düzgün değerlendirmeleri neredeyse imkânsızdı. Yine de 'Sen kimsin?' sorularına karşı İsa baştan beri beklenen Mesih ve Tanrı Oğlu olduğunu pek çok yönden kanıtladığını hatırlatır. Günün sonunda İsa'nın ne için geldiğini anlamak istemediklerinden dolayı O'nun kim olduğunu çözemeyeceklerini belirtir. İşte karanlık ile ışık arasındaki uçurum. İsa Mesih dünyanın ışığı olarak dünyaya indi ancak dünyada ve hayatımızda karanlık hüküm sürüyor. Işığa gelmek başta çok zor çünkü her tarafımız gözüküyor, tüm pisliklerimiz ortada. Ancak kadının yaptığı gibi Mesih'in önünde eğilip günahlarımızı itiraf ederek iman edersek yepyeni bir hayata kavuşabiliriz. Artık ışıktan korkup çekinmeyeceğiz, aksine Rab'bin yetkisiyle karanlığı bertaraf etmek için uğraşacağız (Efesliler 5:1-10).

GERÇEK ÖZGÜRLÜK

Yuhanna 8:31-59

31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, «Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak» dedi. 33 «Biz İbrahim'in soyundanız» diye karşılık verdiler, «Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, «Özgür olacaksınız» diyorsun?» 34 İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir» dedi. 35 «Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz. 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.» 39 «Bizim babamız İbrahim'dir» diye karşılık verdiler. İsa, «İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız» dedi. 40 «Ama şimdi beni -Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni- öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.» «Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır» dediler. 42 İsa, «Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz» dedi. «Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin

bana iman etmiyorsunuz? 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.» 48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: «*«Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin» demekte haklı değil miyiz?»*» 49 İsa, «*«Beni cin çarpmadı»* dedi. «*«Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz.* 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. 51 doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir.» 52 Yahudiler, «*«Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz»* dediler. «*«İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, «Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır»* diyorsun. 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?» 54 İsa şu karşılığı verdi: «*«Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, «Tanrımız» diye çağırdığınız Babam'dır.* 55 Siz O'nu tanımiyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.» 57 Yahudiler, «*«Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?»*» dediler. 58 İsa, «*«Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım»* dedi. 59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

AÇIKLAMA: Gerçek ve özgürlük, dünyada insanların en çok aradığı iki şey. Onlara nasıl kavuşabiliriz? Mesih bu bölümde yolu tarif ediyor. Buraya kadar Mesih'in din bilginleriyle kimliğiyle ilgili tartıştıklarını gördük. Şimdiyse İsa sadece kendi ilahi kimliğini değil onların da esas kimliğini açık bir şekilde ifşa eder. İlk önce şu önemli sözlerle başlar: *«Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.»* Burada paralel iki cümle var, yani ikisi aynı anlamı başka sözlerle ifade ediyor. Gerçeği bilmek ve böylece özgür olmak ne demek? Rab'bin Sözüne uymak ve Mesih'in ardından yürümek demektir. Peki, İsa bu bölüm boyunca hangi 'Gerçek'ten bahsediyor? Daha önce 8:26'da İsa *«Beni gönderen Gerçektir»* dedi. Bu anlamda Gerçeği bilmek, gerçek anlamda Baba Tanrı'yı tanımak demektir. Göksel Baba'yı tanımak gönderdiği Oğlu İsa Mesih'i tanımakla olur. Sonuç olarak Tanrı'yı tanımak için Mesih'e inanmak ve yolunda ilerlemek gerek, işte o zaman gerçek anlamda özgür oluruz. Başka türlü sabit fikirlerimizden vazgeçip Tanrı'nın gerçeklerine açık olmadığımız sürece özgür olamayız.

Peki, neden özgür olmamız gerek? Yahudiler de bu söze takıldılar. Mesih ise ruhsal bir kölelikten söz ettiğini belirtir: *«Günah işleyen herkes günahın kölesidir.»* İnsanlar günaha teslim oldukça aslında ona daha çok bağlanmış oluyor, köle gibi yaşıyorlar. Aksine bir tek hiç günah işlemeyen İsa gerçek anlamda özgürdü. O

yüzden Yahudiler'e şöyle dedi: *'Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz.'* Ama dikkat edersek burada bahsettiği özgürlük canın ne istediğini yapmak değil, Mesih'in sözüne uymak demek. 'Özgürlük' deyince insanlar egolarını bir anlık tatmin eden şeyleri akla getirir, oysaki bu yine bir tür köleliktir. Gerçek özgürlük günahlı egomuzdan da kurtulmak ve Tanrı'nın istediği hayata erişmek demektir. Yine Yahudiler Mesih'in bu sözlerinden hoşlanmadılar: *'Bizim babamız İbrahim'dir'* diye karşılık verdiler. Kendilerine bu 'köle' sözünü yakıştıramıyorlardı. Ancak Mesih İbrahim'in gerçek anlamda ruhsal çocukları olsaydılar kendisine inanacaklarını belirtir. Yine de Yahudiler bunu kabul etmeyip *'Biz zinadan doğmadık'* diyerek bakireden doğan İsa'ya hakaret ettiler. Mesih ise neden kendisine bu kadar büyük bir antipati beslediklerini izah eder, çünkü Baba Tanrı'yı tanımıyorlardı. Aksine gerçek babaları olan İblis'e uyuyorlardı. Yahudiler ne anlamda İblis'in çocukları sayılır? İblis'in arzularına uydukça karanlığın egemenliğini pekiştirmiş oluyorlar. Aslında Tanrı'nın Mesih'teki gerçeğine karşı gelen tüm herkes için bu itham geçerlidir. İblis Yalanın Babasıdır, baştan beri yalan söyleyerek atalarımızı Tanrı'dan kopartan odur. Tanrı ise gerçeğin ta kendisidir. Böylece insanlar ya gerçeğe uyarak Tanrı'dan yanadırlar ya da yalana uyarak İblis'ten yanadırlar, ortası yoktur.

Mesih'in bu çetin sözleri üzerinde Yahudiler iyice köpürdüler, *'Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin'* dediler. İsa yine sakin bir şekilde ancak gerçekleri konuştuğunu belirtir. Kendisine inanan herkes günahın nihai sonucu olan sonsuz ölümden kurtulacağını da söyler. Buna hiç inanmayan Yahudiler İsa'yı aşağılamaya devam ederler. Mesih'in ataları İbrahim'den daha üstün olmadığını söyleyerek *'Sen kendini kim sanıyorsun?'* diye sordular. Yine Mesih kendi kendini yüceltmediğini belirterek Baba Tanrı'nın gerçeğine göre hareket ettiğini izah etmeye çalışır. İbrahim'e gelince, *'İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi'* der. Bu ne demektir? Aslında Eski Antlama'ya baktığımızda Mesih'in 'Rab'bin Meleği' kılığında zaman zaman görüldüğünü fark ediyoruz. İbrahim'in karşısına da birçok defa bu şekilde çıktığını biliyoruz (Yaratılış 15., 18. ve 22. bölümleri). Yahudiler İsa'nın bu sözüne çok şaşırdılar çünkü İbrahim onlardan yaklaşık 2000 sene önce yaşadı. Ancak Mesih daha da şaşırtıcı bir cümle kurar: *'İbrahim doğmadan önce ben varım.'* Bu sözün ancak iki anlamı olabilir. Ya İsa neden bahsettiğini bilmiyordu, yalan söylüyordu, delirmişti, ya da İsa gerçekten Tanrı'dır. *'İbrahim'den önce ben varım' demek, 'ezelden beri ben varım' demek ki bu itham yalnızca Tanrı'ya özgüdür.* Yahudiler de bu sözün ne anlama geldiğini gayet iyi anladılar ki İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar. Kısacası İsa kendi ilahi kimliğini oldukça açık bir şekilde sergiledi aynı zamanda Yahudiler'le birlikte kendisine inananların şeytani kimliğini de belirtmiş oldu. Sonuç olarak aradığımız özgürlüğe kavuşmak için Gerçek olan Tanrı'ya inanmalıyız. Tanrı'nın 'Gerçeği' de İsa Mesih'tir. İsa'nın ilahi kimliğini kabul etmeden Tanrı'nın vaat ettiği özgürlüğe kavuşmamız mümkün değil.

RUHSAL KÖRLÜK

Yuhanna 9:1-41

1 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri İsa'ya, «Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?» diye sordular. 3 İsa şu yanıtı verdi: «Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. 5 Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im.» 6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. 7 Adama, «Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan» dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. 8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, «Oturup dilenen adam değil mi bu?» dediler. 9 Kimi, «Evet, odur» dedi, kimi de «Hayır, ama ona benziyor» dedi. Kendisi ise, «Ben oyum» dedi. 10 «Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?» diye sordular. 11 O da şöyle yanıt verdi: «İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, «Şiloah'a git, yıkan» dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.» 12 Ona, «Nerede O?» diye sordular. «Bilmiyorum» dedi. 13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler. 14 İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. 15 Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, «İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum» dedi. 16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, «Bu adam Tanrı'dan değildir» dediler. «Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor.» Ama başkaları, «Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?» dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu. 17 Eskiden kör olan adama yine sordular: «Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?» Adam, «O bir peygamberdir» dedi. 18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara, «Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?» diye sordular. 20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: «Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.» 22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, «Ergin yaştadır,

ona sorun» dediler. 24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, «Tanrı hakkı için doğruyu söyle» dediler, «Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.» 25 O da şöyle yanıt verdi: «O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.» 26 O zaman ona, «Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?» dediler. 27 Onlara, «Size demin söyledim, ama dinlemediniz» dedi. «Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?» 28 Adama söverek, «O'nun öğrencisi sensin!» dediler. «Biz Musa'nın öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.» 30 Adam onlara şu karşılığı verdi: «Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler. 32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.» 34 Onlar buna karşılık, «Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?» diyerek onu dışarı attılar. 35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, «Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?» diye sordu. 36 Adam şu yanıtı verdi: «Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.» 37 İsa, «O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur» dedi. 38 Adam, «Rab, iman ediyorum!» diyerek İsa'ya tapındı. 39 İsa, «Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim» dedi. 40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, «Yoksa biz de mi körüz?» diye sordular. 41 İsa, «Kör olsaydınız günahınız olmazdı» dedi, «Ama şimdi, «Görüyoruz» dediğiniz için günahınız duruyor.»

AÇIKLAMA: Daha önce Mesih *'Ben dünyanın ışığıyım! Benim ardından gelen asla karanlıkta yürümez'* demişti (8:12). Aslında kitabın başından beri İsa Mesih'in bu özelliği vurgulandı (1:5,9). Ne var ki Yahudi din bilginleri ışığa gelmeyip karanlıkta kalmayı yeğliyor. Ama neden? Bu bölümde karşılaştığımız kör adam parmağını tam üstüne basıyor. Şimdi, yolun başında kör bir dilenci gördüğümüzde genellikle ne düşünüyoruz? Yazık, zavallı, gariban, acaba ne yapmış da böyle bir hale geldi? Mesih'in havarileri de benzer şekilde düşünüyorlardı: Acaba adamın günahı nedir? Yoksa annesi babası ne kötülük yapmışlar acaba? Daha sonra din bilginlerinin de aynı şekilde düşündüklerini görüyoruz (9:34). Peki, günahtan dolayı kötülük başımıza gelebilir mi? Kesinlikle. Ancak bu demek değil ki her bela belirli bir günahtan kaynaklanıyordur. Peygamber Eyüp'ün hayatında buna çok net bir biçimde şahit oluyoruz. İsa Mesih de burada adamın yaşadığı sıkıntıyı kimsenin

günahına bağlamıyor. Aksine adamın yaşadığı bu zorluğun Tanrı'nın adını yüceltmeye yarayacağını belirtir. İsa Mesih kutsal ışığını bu adamın hayatında yansıtarak etrafındaki karanlığı aydınlatacaktır. Ardından İsa kör adamın gözlerine çamur sürer ve Şiloah Havuzu'na gönderir. Yıkandıktan sonra adamın gözleri sapsağlam oluyor. Böylece onu gören herkes şaşakalıyor ve herkes *'o dilenci sen misin?'* diye soruyor. Daha sonra İsa'nın onu iyileştirdiğini öğrenince dilenci adamı din bilginleri karşısına çıkartıyorlar.

Daha önce gördüğümüz gibi Mesih'in yaptığı mucizeler çoğu zaman büyük bir olaya sahne oluyordu. Neden? Yine, daha önce gördüğümüz gibi, özellikle Şabat Gününde insanlara şifa vererek Mesih din bilginlerinin tutarsızlıklarını açığa vuruyordu. Şimdi toplum önderleri dilenci adamı karşılıklarına aldılar ve hayatında ilk defa gören adamı tebrik etmek yerine onu derhal sorguya çekmeye başladılar. Neye uğradığına şaşırın adam son derece masum bir tutumla sorularını cevaplamaya çalışır ama Ferisiler daha da kızıyorlar. Sonra anne babasını çağırıp eskiden kör olan dilenci adamın gerçekten oğulları olup olmadığını soruştururlar. Onlar oğullarını tanıyorlar ancak korkudan iyi veya bir yorum yapmak istemiyorlar. Böylece Ferisiler eskiden kör olan adamı İsa'nın günahkâr biri olduğuna ilişkin ikna etmeye çalışırlar. Şaşkın adam yine de harika bir cevap verir: *'Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum!'* Din bilginleri daha fazla üstüne gelince, dilenci adam bu defa onları şaşırtır. Eskiden kör olan adam kendisine şifa veren İsa'nın günahkâr bir adam olmasının imkânsız olduğunu belirtir çünkü öyle olsaydı Tanrı aracılığıyla böyle mucizeler yapmazdı. Aynı zamanda din bilginlerinin İsa gibi harikalar yapan bu adamın hakkında bu kadar az bilgi sahibi olmalarına şaşırdığını belirtir. Özet olarak İsa için şunu söyler: *'Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiç bir şey yapamazdı.'* Tabii bu son sözü din bilginlerinin hiç hoşlarına gitmedi ve onu dışarı kovdular.

Bu sırada İsa kovulan dilenciye bulur ve ona *'İnsanoğluna inanıyor musun?'* diye sorar. Bu ara *'İnsanoğlu'* beklenen büyük kral ve dünyanın son egemeni Mesih için kod bir isimdi (bkz. Daniel 7). Eskiden kör olan adam olumlu karşılık vererek inanmak istediğini belirtince İsa, *'Şimdi seninle konuşan O'dur!'* der. Adam derhal yere eğilip *'Rab, iman ediyorum'* diyerek İsa Mesih'e tapınır. Ardından İsa ironik bir şey belirtir: *'Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim.'* Bunu duyan bazı Ferisi, *'Yoksa biz de mi körüz?'* diye sorarlar. Evet! Neticede zavallı kör bir dilencinin anladığını din bilginleri hiç anlayamadılar. Aslında asırlar önce Peygamber Yeşaya beklenen Mesih'in uluslara ışık olup körlerin gözlerini açacağını belirtti (Yeşaya 42:6-7, 61:1-3). Ne yazık ki bugün de çoğu insanların gözleri kör edilmiştir. Ama bu gariban dilenciye kullanan Rab bizi de kullanarak müjdenin ışığıyla onları aydınlatabilir (2.Korintliler 4:4-6).

İYİ ÇOBAN

Yuhanna 10:1-42

1 «Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan giren ise

koyunların çobanıdır. 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanır. 5 Bir yabancıнын peşinden gitmezler, ondan kaçarlardı. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.» 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar. 7 Bunun için İsa yine, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Ben koyunların kapısıyım. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. 11 Ben iyi çobanıyım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. 14-15 Ben iyi çobanıyım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunları uğruna canımı veririm. 16 Bu ağıldan olmayan başka koyunları var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.» 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. 20 Birçoğu, «O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?» diyordu. 21 Başkaları ise, «Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil» dediler. «Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?» 22 O sırada Yerusallim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı. 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. 24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, «Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksınız?» dediler. «Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.» 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: «Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. 27 Koyunları sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. 28 Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya

kimsenin gücü yetmez. 30 Ben ve Baba biriz.›› 31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. 32 İsa onlara, ‹‹Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim›› dedi. ‹‹Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?›› 33 Şöyle yanıt verdiler: ‹‹Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun.›› 34 İsa şu karşılığı verdi: ‹‹Yasanızda, ‹Siz ilahlarsınız, dedim› diye yazılı değil mi? 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse ‹Tanrı'nın Oğlu'yum› dediğim için bana nasıl ‹Küfür ediyorsun› dersiniz? 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız.›› 39 O'nu yine yakalamaya çalıştılsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu. 40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. 41 Birçokları, ‹‹Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı›› diyerek İsa'ya geldiler. 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.

AÇIKLAMA: Bir önceki bölümde İsa din bilginleriyle yine çatıştı. Onlar iyileştirdiği kör adamla sevinmek yerine Mesih'i yargılamak için fırsat kolluyorlardı. Peki, neden yaptığı bunca mucizeye rağmen din bilginleri İsa'yı kabul etmiyorlardı? Burada Mesih çobanlık örneğine başvurarak buna net bir cevap veriyor. Kendisine karşı gelen Ferisileri koyun çalmaya çalışan haydutlara benzetir. Ancak sürünün gerçek çobanı koyunları kendi menfaati doğrultusunda harcamaz. İyi çoban sürüyü güzel yerlere götürür, otlatır ve geceleyin ağıla getirir. Hırsızlar ise kapıdan değil başka yoldan ağıla girer ve koyunları kapmaya çalışırlar. Neden çünkü normal şartlarda koyunlar bu sahtekârların peşinde gitmezler. Koyunlar gerçek çobanın sesini dinlerler ve ardından giderler. İşte bu benzetmede iyi çoban İsa Mesih'in kendisidir. Aynı zamanda ağıla giren kapıyı da temsil eder. Ferisiler ve diğer din bilginleri ise halkı kendi peşlerine takıp onları kendi çıkarları için kullanmaya çalışanlardır. İsa Mesih kendini değil halkın kurtuluşu için uğraşıyordu. İsa çalmak için değil insanlar bol yaşama sahip olsunlar diye geldi. Mesih koyunları kesmek için değil, kendini kurban olarak sunmak için geldi. Ferisiler ise ücretli çobanlar gibi koyunlara hiç yürek taşımıyorlardı, bir tek kendi menfaatlerini düşünüyorlardı.

Mesih'in burada başvurduğu iyi çoban benzetmesi aslında çok derin bir mevzuuydu. Çünkü çok eskiden beri Peygamber Davut Tanrı'yı iyi çoban olarak tasvir etti (Mezmur 23). Benzer şekilde Peygamber Zekeriya gelecek Mesih'i iyi çoban olarak betimledi (Zekeriya 11:7-17). İlginç tarafı aynı bölümün ilerisinde

Zekeriya iyi çobana karşı çıkacak sahte çobanlardan da söz etti. Hatta Mesih'in 30 gümüş karşılığında ihanete uğrayacağından da söz eder. Dolayısıyla İsa'nın burada iyi çoban benzetmesine başvurması hiç de tesadüf değildi. Yuhanna kitabına dönünce ilerleyen ayetlerde İsa koyunları uğruna canını vereceğini söyler. Ancak bunu sadece oradaki Yahudi sürü için değil *'ağıldan olmayan'* yani diğer uluslardan kendisine iman edecek tüm herkes için yapacağını belirtir. Amacı sesini işitenleri tek bir çobanın değneği altında tek bir sürü olarak birleştirmek (Efesliler 2:11-22). Yine de canını verirken bunu kendi rızasıyla ve de geri almak üzere yaptığını vurgular. Bununla Mesih kimsenin onu bu konuda zorlamadığını belirtmek istiyordur. İyi çoban olarak İsa koyunlarını gerçekten seviyor ve onlar için canını seve seve veriyor. Daha sonra yine kendisine soru yönelten Ferisilere Mesih kendisini neden kabul etmediklerini söyler. Kısacası, İsa Tanrı'nın gerçek sürüsünden olmadıklarını belirtir. Çünkü gerçek koyunlar iyi çobanın sesini işitir ve sadık bir şekilde ardından gider. Onları tek tek tanıyan çoban da onları koruması altında tutar ve her birine sonsuz yaşam bağışlar. Tüm bu sözlerden bir yandan İsa'nın insanlara taşıdığı büyük yüreği görebiliyoruz. Öbür yandan İblis'e çalışan dindarların yalnızca kendi kendilerine çabaladıklarını fark ediyoruz. Günümüzde durum pek değişmedi.

Sohbetin sonuna doğru İsa çok önemli ve de çok tartışılacak bir cümle kurar: *'Ben ve Baba biriz!'* Bununla ne demek istedi acaba? Önceki ayetlere baktığımızda kendisine ait koyunları korumak için Baba Tanrı'yla iş birliği yaptığını görüyoruz. Ayrıca bu sözü söyler söylemez Yahudiler'in kendini Tanrı'yla eşit kıldı diye İsa'yı taşlamak istediklerini görüyoruz. Onlar Mesih'in bu sözle ne demek istediğini gayet iyi anladılar. İsa Mesih açık bir şekilde Tanrı olduğunu ifade etmişti. Baba'dan ayrı olduğunu belirtmekle beraber O'nunla eşit bir konuma sahip olduğunu söylüyor. Bunu duyan Yahudiler için bu iddialı sözü küfür sayılıyordu. İsa Mesih ise 82. Mezmura başvurarak bir insana tanrısal bir nitelik atfetmenin pek anormal olmadığını hatırlatır. Oradaki ayetlerde önder konumunda olanlara *'Siz ilahlarsınız'* sözü geçiyor. Ayrıca Mesih Tanrı Sözü'nün geçerliliğini asla yitirmediğini de hatırlatır. Yine de bu sözle ne demek istedi acaba? Anlaşılan İsa insanın Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldığını hatırlatarak, Tanrı'nın insan kılığına girmesinin sandıkları kadar anormal bir şey olmadığını göstermeye çalışır. Çünkü şimdiki insan günaha esir olmasına rağmen yaratılışı itibarıyla ilahi birçok nitelik barındırmaktadır. Mesih ise günahsız bir insan olarak Tanrı'yı tam tamına yansıtıyordu. Nitekim Oğul insan olmadan önce zaten Tanrı'ydı (Yuhanna 1:1). Yahudiler tabi bunu anlamadıkları için onu öldürmek istediler o yüzden İsa oradan uzaklaştı. Ancak mesajı çok net ve açıktı: insanlar için canını veren iyi çoban Mesih ve çok eskiden beri tüm herkesi kollayan iyi çoban Baba, aynı Tanrıdırlar.

DİRİLİŞ VE YAŞAM BENİM

Yuhanna 11:1-57

1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar

adında bir adam hastalanmıştı. 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. 3 İki kızkardeş İsa'ya, «Rab, sevdiğin kişi hasta» diye haber gönderdiler. 4 İsa bunu işitince, «Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek» dedi. 5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. 6-7 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, «Yahudiye'ye dönelim» dedi. 8 Öğrenciler, «Rabbî» dediler, «Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?» 9 İsa şu karşılığı verdi: «Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.» 11 Bu sözleri söyledikten sonra, «Dostumuz Lazar uyudu» diye ekledi, «Onu uyandırmaya gidiyorum.» 12 Öğrenciler, «Ya Rab» dediler, «Uyuduysa iyileşecektir.» 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. 14 Bunun üzerine İsa açıkça, «Lazar öldü» dedi. 15 «İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.» 16 «İkiz» diye anılan Tomas öbür öğrencilere, «Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!» dedi. 17 İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. 20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. 21 Marta İsa'ya, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. 22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.» 23 İsa, «Kardeşin dirilecektir» dedi. 24 Marta, «Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum» dedi. 25 İsa ona, «Diriliş ve yaşam Ben'im» dedi. «Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?» 27 Marta, «Evet, ya Rab» dedi. «Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.» 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. «Öğretmen burada, seni çağırıyor» dedi. 29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için

mezara gittiğini sanarak onu izlediler. 32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.» 33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın ruhunu hüznü kapladı, yüreği sızladı. 34 «Onu nereye koydunuz?» diye sordu. O'na, «Ya Rab, gel gör» dediler. 35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, «Bakın, onu ne kadar seviyormuş!» dediler. 37 Ama içlerinden bazıları, «Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?» dediler. 38 İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, «Taşı çekin!» dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, «Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu» dedi. 40 İsa ona, «Ben sana, «İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin» demedim mi?» dedi. 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: «Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.» 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, «Lazar, dışarı çık!» diye bağırdı. 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, «Onu çözün, bırakın gitsin» dedi. 45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, «Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.» 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, «Hiçbir şey bilmiyorsunuz» dedi. 50 «Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?» 51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. 54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. 55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti. 56 Orada İsa'yı arayıp

durdular. Tapınaktayken birbirlerine, ‹‹Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?›› diye soruyorlardı. 57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

AÇIKLAMA: Belki insanlar arasında sorulan en zor soru 'Neden?' sorularıdır. *Neden masum insanlar acı çekiyor? Neden özellikle çocuklar savaşta ölüyor? Neden Tanrı tüm bunlara izin veriyor? Neden? Neden?...* Bu bölümde bu tür acılı bir durumla karşı karşıya gelen İsa Mesih'in 'Neden?' sorusuna nasıl cevap verdiğini görüyoruz. Yahudi önderlerinin baskısından dolayı Irak yerlerde yaşayan İsa bir gün çok sevdiği bir ailenin mensubu olan Lazar isminde bir dostunun çok feci bir hastalığa yakalandığı haberini alır. Hastanın ablaları olan Marta ve Meryem İsa'nın bir an evvel yanlarına yetişmesi için rica ediyorlar. Mesih öncelikle bu hastalığın ölümle sonuçlanmayıp Tanrı'nın yüceliğine yarayacağını belirtir. Ama nedense onların yanına koşmuyor. Aradan iki gün geçer ve ancak İsa Lazar'ın yanına gitmeye karar verir. Öğrencileri ise Yahudiye bölgesine dönmek istemiyorlar çünkü demin İsa'yı taşlamak isteyen Ferisiler orada onu bekliyorlardı. Fakat kimseden çekinmeyen Mesih dönmeye kararlı, aynı zamanda Lazar'ın bu sırada 'uyuya kaldığını' da belirtir. Ne demek istediğini anlayamayan öğrencilerine daha net bir şekilde Lazar'ın öldüğünü açıklar.

Marta ve Meryem'in yaşadıkları Beytanya köyüne yaklaşınca Lazar öleli beri dört gün geçtiğini öğrenirler. Bu sırada Marta İsa'yı karşılamak için yanına gelir. Onu görür görmez büyük bir hüznle 'Ya Rab, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi' der. Belli ki İsa'nın gecikmesine bir hayli üzüldüler. Mesih ise 'kardeşin dirilecektir' diye karşılık verir. Son günden bahsettiğini sanan Marta'ya İsa 'Diriliş ve yaşam Ben'im, bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Buna iman ediyor musun?' diye sorar. Marta, 'Evet, ya Rab, senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim' diye ikrar eder. Ardından Meryem de İsa'nın yanına gelir ve aynı şey tekrarlar: 'Ya Rab, burada olsaydın kardeşim ölmezdi.' Bunu ikinci bir defa duyan Mesih Lazar'ın konulduğu yeri sordu. Sonra İsa ağladı. Niçin ağladı? Baştan beri Lazar'ı dirilteceğini belirtmedi mi? Acaba Lazar için değil arkasında ağlayan ablaları için ağlıyor olmasın? Etrafında duran Yahudiler bu sefer, 'Körün gözlerini açan bu adam Lazar'ın ölümünü önleyemez miydi?' İsa Lazar'ın dirileceğini biliyor ancak çok sevdiği bu insanların acınacak haline dayanamadı ve ağladı. Onlar Lazar'ın o anki yokluğuna odaklanmışlar. Sanki ölümle her şey bitmiştir. Oysaki Mesih'in gözünde Lazar yalnızca 'uyumuştur', o Baba'sının huzurunda oldukça diri ve mutluydu. Ne var ki orada bulunan insanlara diriliş gücünü sergilemek için Lazar'ın mezarı karşısına geçti. Sonra 'Lazar, dışarı çık!' diye seslendi ve bezlere sarılmış arkadaşı mezardan çıktı. Bu harika olaya tanık olan insanların birçoğu İsa'ya iman ettiyse de bazıları Ferisilere haber vermek için oradan ayrıldı.

Mesih'in yaptığı bu olağanüstü mucizeyi duyan din bilginleri İsa'yı yok etmek için düzen kurmaya başladılar. Hatta Yüksek Kurulu'nun başkanı Kayafa bilmeden ilginç bir peygamberlikte de bulundu: Bütün ulus yok olacağına, halk

uğruna bir tek adamın ölmesi daha uygun, diye söyledi. Gerçekten de öyle oldu. İsa Mesih sadece yoldan çıkmış kendi ulusu için değil dağılmış bulunan bütün Tanrı çocukları için canını verdi. Ama yine 'Neden?' sorusuna dönüyoruz. İsa neden arkadaşına yetişmek için acele etmedi? Ölümü önleyemez miydi? Aslında bu bölümde İsa bize olağan dünyevi pencereden değil göksel bir perspektiften bakmaya davet ediyor. Bir yandan her türlü mucize yapabileceğini gördük, O'nun için ölüyü bile diriltmek hiç de zor değildi. Ancak esas olaya farklı bir gözle yaklaşmamızı ister. Bizler hayatta kalmak için o kadar uğraşiyor iken sanki her şey burada bitiyor gibi bir yanılgıya kapılıyoruz. Oysaki esas önemli olan sonsuz hayata sahip olmaktır. Tanrı'nın her şeyi yapabileceğini biliyoruz. Ancak insanların kendisine iman etmeleri için bazen olumsuz bazı olayların gerçekleşmesine izin veriyor. Müdahale etmede bize göre geç davranırsa da O ne yaptığını bilir ve esas bunu bizim iyiliğimiz için yapıyor. O yüzden 'Neden?' diye sorarken, sadece kendi dünyevi penceremizden değil Rab'bin perspektifinden de bakmaya çalışalım.

MESİH'İN YÜCELİĞİ

Yuhanna 12:1-50

1 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu. 4-5 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, «Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?» dedi. 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu. 7 İsa, «Kadını rahat bırak» dedi. «Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.» 9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. 10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu. 12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yerusâlim'e gelmekte olduğunu duydu. 13 Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. «Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!» diye bağıyorlardı. 14-15 İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, «Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.» 16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltikten sonra bu sözlerin O'nun

hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar. 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. 18 İsa'nın bu doğüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. 19 Ferisiler ise birbirlerine, «Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı» dediler. 20 Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler vardı. 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, «Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz» diye rica ettiler. 22 Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler. 23 İsa, «İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi» diye karşılık verdi. 24 «Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkararak onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardından gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edenini onurlandıracaktır. 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? «Baba, beni bu saatten kurtar» mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. 28 Baba, adını yücelt!» Bunun üzerine gökten bir ses geldi: «Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.» 29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, «Gök gürledi» dedi. Başkaları, «Bir melek O'nunla konuştu» dedi. 30 İsa, «Bu ses benim için değil, sizin içindi» dedi. 31 «Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.» 33 İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu. 34 Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: «Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, «İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır» diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?» 35 İsa, «Işık kısa bir süre daha aranızdadır» dedi. «Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.» İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi. 37 Gözleri önünde bunca doğüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler. 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: «Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rab'bin gücü kime açıklandı?» 39-40 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: «Tanrı onların gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri

görmesin, Yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.» 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı. 44 İsa yüksek sesle, «Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur» dedi. 45 «Beni gören beni göndereni de görür. 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.»

AÇIKLAMA: Lazar'ı ölümden dirilttikten bir süre sonra Fısıh Bayramı'na katılmak üzere İsa Yeruşalim'in yakınında bulunan Marta ve Meryem'in köyü Beytanya'ya gelir. Kendisine büyük minnettarlık duyan bu aile, Mesih adına büyük bir ziyafet hazırlarlar. Dahası, akşam yemeği sırasında Meryem çok değerli saf hintsümbülü yağından yapılmış bir parfümü Mesih'in ayaklarına sürerek kendi saçıyla silmeye kalkar. Yarım litre kadar parfümün değeri bir işçinin yaklaşık bir yıllık ücreti kadardı. Neden bunu yaptı? Belki daha önce benzer şekilde Mesih'in ayaklarına kapanıp parfüm ve kendi gözyaşlarıyla İsa'nın ayaklarını silen bir başka kadından ilham almış olabilir (Luka 7:36-39). Yine o seferki gibi etrafta oturan erkekler Meryem'i hiç olumlu karşılamadılar. Hatta Mesih'in kendi öğrencilerinden Yahuda, *'bu parfümü satıp parasını yoksullara dağıtabilirdik'* diyerek itiraz eder. Aslında daha sonra anlaşıldığı gibi Yahuda'nın niyeti fakirlere yardım etmek değil, kendi ceplerini doldurmaktı. Mesih ise *'Kadını rahat bırakın!'* diyerek hepsini susturur. Ardından şunu ekler: *'Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.'* Ne demek istedi acaba? Anlaşılan bir tek Meryem İsa'nın Yeruşalim'e niçin geldiğini anlamıştır. İsa birçok kez öğrencilerine önderler tarafından yakalanıp çarmıha gerileceğini bildirdi ancak hiç anlamadılar. Fakat her fırsatta Mesih'in ayakları dibinde oturup onu can kulağıyla dinleyen Meryem ise İsa'nın ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı. O yüzden yalnızca Meryem Mesih'in takdirini alır.

Ardından İsa ve öğrencileri Fısıh Bayramı'na gelen kalabalıklarla beraber Yeruşalim'e girer. Ancak bu sefer Mesih, Peygamber Zekeriya'nın sözü uyarınca sığaya binerek girmeye karar verir (Zekeriya 9:9). Bu şekilde İsa peygamberlerin

sözünü ettikleri Mesih olduğunu açık açık gösterdi. Vaat edilen kral şatafatlı bir ata binip büyük bir tantanayla gelmiyordu, aksine son derece alçakgönüllü bir tutumla kendini halka sunuyordu. Halkın önemli bir kısmı bunu anladı ki hurma dalları keserek 'Hozana' diye bağırmaya başladılar. Ama Ferisiler bu gelişmelerden hiç ama hiç hoşlanmadılar. İlerleyen günlerde İsa Tapınak'a girip öğretmeye başladı. İlginçtir ki sadece Yahudiler değil, diğer uluslardan gelenler de İsa'ya merak duymaya başladılar. Ancak İsa kendini bir Kral ilan ederek yüceltmeye gelmedi, aksine kendini tüm insanlık uğruna kurban olarak sunmaya geldi. Bu açıdan kendini bir buğday tanesine benzetir; buğday tanesi yere düşüp ölmedikçe çoğalamaz, ancak kendini feda ederse alabildiğine ürün verir. Aynı şekilde İsa kendi canını ortaya koymaya kararlı ve bu sayede büyük bir kurtuluş sağlayacağını söyler. Tam bu sırada gökten güçlü bir sesle Baba Tanrı, '*Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim*' diyerek İsa Mesih'in bu fedakârlığını takdir eder. Bunun üzerine İsa yukarı kaldırılarak, yani çarmıha gerilerek, tüm insanları kendine çekeceğini belirtir. Tabi ki halk neden bahsettiğini tam anlayamıyordu ancak Mesih pek yakında Tanrı'nın öngördüğü misyonu tamamlayacağını söyleyerek çarmıha doğru çok bilinçli bir şekilde adım adım ilerlediğini bir kez daha gösterir.

Sonuç olarak halk ile önderler arasında ciddi bir ayrılık olduğunu görebiliyoruz. Bazısı İsa'ya yaptığı olağanüstü işlerden dolayı inanıyor ama başkaları kuşkuyla bakıyor. Nitekim çok eskiden Mesih'in başına gelecekleri bildiren peygamberler böyle olacağını söylediler. Mesih'in de daha önce belirttiği gibi özellikle önderlerde ciddi bir körlük hüküm sürüyor. Halkın çoğu İsa'ya inansa da önderlerin tepkisinden çekiniyordu. Yani, günümüzde olduğu gibi, insanlar Tanrı'dan çok insandan korkar ve insanın övgüsü peşindedirler. Mesih ise son bir defa halka çağrıda bulunur: Bana iman eden yalnız bana değil Baba'ya inanır. İsa ışık olarak dünyanın karanlığını bertaraf etmeye geldiğini söyler. Amacı dünyayı yargılamak değil, dünyayı yani tüm insanları kurtarmaktır. Ne var ki kendisini reddeden esas O'nu gönderen Tanrı'yı reddeder ve kendi kendini mahkûm etmiş olur. İman eden ise sonsuz yaşama kavuşur.

ALÇAKGÖNÜLLÜLÜK DERSİ

Yuhanna 13:1-38

1 Fısıh Bayramı'ndan önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmiştir; sonuna kadar da sevdi. 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. 4 Yemekten kalktı, üstlüğü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. 6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, «Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?»

dedi. 7 İsa ona şu yanıtı verdi: «Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın.» 8 Petrus, «Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!» dedi. İsa, «Yıkamazsam yanımda yerin olmaz» diye yanıtladı. 9 Simun Petrus, «Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!» dedi. 10 İsa ona dedi ki, «Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil.» 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, «Hepiniz temiz değilsiniz» demişti. 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. «Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?» dedi. 13 «Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. 15 yaptığının aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. 16 doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!» 18 «Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, «Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti» diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak. 19 şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız. 20 doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.» 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi. 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. 23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, «Ya Rab, kimdir o?» diye sordu. 26 İsa, «Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur» diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. 27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, «Yapacağını tez yap!» dedi. 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, «Bayram için bize gerekli şeyleri al» ya da, «Yoksullara bir şey ver» demek istediğini sandılar. 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu. 31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, «İnsanoğlu şimdi yüceltildi» dedi. «Tanrı da O'nda yüceltildi. 32 Tanrı O'nda yüceltildiğine göre,

Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemesiniz. 34 yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.>> 36 Simun Petrus O'na, <<Ya Rab, nereye gidiyorsun?>> diye sordu. İsa, <<Gideceğim yere şimdi ardından gelemesin, ama sonra geleceksin>> diye yanıtladı. 37 Petrus, <<Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veriririm!>> dedi. 38 İsa şöyle yanıtladı: <<Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.>>

AÇIKLAMA: İncil'de Mesih'in hayatını kaydeden dört kişi vardır ve her biri İsa'nın farklı bir özelliğine odaklanır. Ayrıca hayatının farklı bir dönemine de yoğunlaşırlar. Yuhanna Mesih'in ilahi kimliğine ve özellikle öğrencileriyle olan son diyaloguna, son sofraya odaklanır. Beraber geçirdikleri bu son gecede İsa onlara en büyük dersini verir – alçakgönüllülük dersi. Fısıh Bayramı'nın arife günüydü, Perşembe akşamı. İsa ertesi gün çarmıha gerileceğini biliyordu. Ancak kaçmak ya da kendini korumak derdine düşmek yerine İsa öğrencilerine sonuna kadar sevgi göstermeye odaklanmıştı. Mesih'te bir zerre kadar korku ya da endişe görmüyoruz, aksine Baba Tanrı'nın planı uyarınca hareket ettiği için çok büyük bir özgüven sergiliyordur. Bu sırada Yahudiler'in geleneksel Fısıh Yemeği'ni yemek üzere Mesih öğrencileriyle birlikte bir üst odada toplandı (Luka 22:7-13). Normal şartlarda grubun en küçüğü odaya giren herkesin tozlu ayaklarını yıkaması gerekiyordu. Ancak gruptan hiç kimse kendini alçaltmak istemiyor, aksine aralarında en büyük kim tartışmasına daldılar. Birden üstlüğünü çıkarmış, havluyla beline dolamış elinde su dolu bir leğen taşıyan İsa belirdi. Herkes çok şaşırılmıştı d. Bu kirli işi yapacak son kişi Mesih'ti! Ne var ki İsa içten bir sevgiyle öğrencilerinin ayaklarını tek tek yıkayıp belindeki havluyla kurulamaya başladı. Sıra Petrus'a gelince havarilerin sözcüsü olan Simun bunu gururuna yediremiyor ve İsa'dan ayaklarını çekiyor. Mesih ise *'Ayaklarını yıkamazsam yanımda yerin olmaz'* diye belirtir. Bunun üzerine Simun Petrus, *'Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!'* der. Buna karşılık İsa, *'Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur'* diye söyler. Mesih ne demek istedi acaba? Havariler İsa'ya inanıyorlardı o yüzden Rab onları 'temiz' sayıyor. Ancak kirli bir dünyada yürürken arada bir ayaklar yıkanma ister. Benzer şekilde Mesih'e inanan bizler de temiziz ancak bu dünyada yaşadığımız sürece yine günaha bulaşıyoruz. O yüzden her yönden pak olmak için sık sık Mesih'e gelip günahlarımızı itiraf etmeliyiz (1.Yuhanna 1:8-2:2).

Öğrencilerinin ayaklarını yıkadıktan sonra İsa yine aralarına oturdu ve bunu neden yaptığını açıklamaya başladı. Öğretmenleri ve Rableri olarak Mesih'in

kendini bu şekilde alçaltması normal şartlarda düşünülemezdi. Ancak İsa daha önce birçok sefer O'nun vaat ettiği egemenliğin dünyadakilerden çok farklı olduğunu belirtti. Kendisini izleyenler için Mesih'in temel ilkesi şuydu: *Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun* (Matta 20:25-28). Fakat Mesih bu önemli gerçeği yalnızca öğretmekle kalmadı, bunu kendi hayatında sergiledi. Şimdi de öğrencilerini artık kendi kendilerini düşünmek yerine gösterdiği gibi egolarını alçaltarak birbirlerine hizmet etmeye çağırır. Aslında herkes bu tarz bir önderlik görmek ister. Siyasetçilerimiz bile seçim öncesinde son derece alçakgönüllü görünmeye özen gösterirler, ta ki seçilene kadar. Ancak Mesih göstermelik bir alçakgönüllülük değil, gerçek sevgiden kaynaklanan bir halim ruhluluk sergiler. Ayrıca insanı gerçek anlamda mutlu kılan böylesi bir alçakgönüllülüğün gerçekleşmesi olduğunu belirtir.

Sohbet sırasında İsa kendisine ihanet edecek birinin gruptan çıkacağına ima etmişti. Mesih baştan beri böyle olacağını biliyordu ama buna rağmen hain Yahuda'ya bile kirli ayaklarını yıkayarak sonuna kadar sevgi gösterdi. Şimdi de öğrencilerine durumu açıklamaya başlar. Onlar bunu duyunca telaşa kapılıyor; ihanet eden kimdir? Bu sırada Mesih'in göğsüne yaslanmış bulunan öğrenci ile Mesih arasında özel bir diyalog gelişir. *'Mesih'in sevdiği'* öğrenci olarak geçen bu şahıs büyük ihtimalle bunları yazan Yuhanna'dır. İsa net bir şekilde hain olarak Yahuda İskariyot'u işaret eder ve kısa bir süre sonra Yahuda çekip gider. Buna karşılık yazar *'Gece olmuşt'u* sözü ekler. Evet, Mesih'in kendi havarisinden bu şekilde ihanete uğraması başlamak üzere olan çok korkunç ve karanlık bir dönemin ilk işaretiydi. Ne var ki Mesih yine temel mesajına döner: *'Birbirinizi Sevin!'* buyruğunu bir daha belirtir. Bu konuda Mesih onlara gösterdiği kendi sevgisini örnek gösterir. Gördüğümüz gibi Mesih için sevmek sadece bir söz değil, bölümün başından beri sergilediği gibi sevmek alçakgönüllülükle hizmet etmek demektir. Böylece Mesih kendisini izlemek isteyen herkese en temel kıstasını bir daha vurgulamış oldu: İsa'nın öğrencisi Tanrı'ya ve insanlara karşı gösterdiği sevgiden tanınır.

YOL GERÇEK VE YAŞAM

Yuhanna 14:1-31

1 «Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. 2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa söyledim. Çünkü yer hazırlamaya gidiyorum. 3 Gider ve yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım. 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.» 5 Tomas, «Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?» dedi. 6 İsa, «Yol, gerçek ve yaşam Ben'im» dedi. «Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez. 7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.» 8 Filipus, «Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter» dedi. 9 İsa, «Filipus» dedi, «Bunca

zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‹Bize Baba'yı göster› diyorsun? 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. 12 doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. 13 Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. 14 Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım.›› 15 ‹‹Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. 16-17 Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, geri döneceğim. 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.›› 22 Yahuda -İskariot değil- O'na, ‹‹Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?›› diye sordu. 23 İsa ona şu karşılığı verdi: ‹‹Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. 25 ‹‹Ben daha aranızdayken bunları söyledim. 26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi hatırlatacak. 27 esenlik bırakıyorum, kendi esenliğimi veriyorum. Ben dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. 28 Size, ‹Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim› dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. 29 Bunları şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız. 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim.››

AÇIKLAMA: Mesih öğrencilerine yanlarından ayrılacağını söyledi. Doğal olarak bu haber onları çok derinden sarstı. Şimdi onları teselli etmek için Mesih ruhsal olarak esas onları hiç bırakmayacağını belirtmekle beraber hep birlikte olmak üzere sonsuz bir mekân hazırlamaya gittiğini söyler. İlk başta İsa Yahudi evlenme örf ve adetlerine uygun bir mecaz kullanır. O dönemde Yahudi bir delikanlı evlenmek istediğinde babasıyla beraber sevdiği kızın evine gider ve niyetlerini beyan ederlerdi. Kızın ve ailesinin onayını aldıktan sonra genç adam gelinine bir ev hazırlamak üzere babasının evine dönerdi. Ev inşaatı bitince genç damat gelini almak üzere dönerdi. Benzer şekilde İncil'in bir çok yerinde Mesih bir damata ve kilise topluluğu da gelinine benzetilir (2.Korintliler 11:2, Efesliler 5:25-32). İsa kurtuluşumuz için çarmıhta gerekli bedeli ödedikten sonra bizi ebediyen yanına almak üzere Babasının yanında yer hazırlamaya gitti. O yüzden Mesih'e inanan hepimiz her an bizi yanına alması için Rab İsa'nın gelişini dört gözle bekliyoruz. Bu arada *Mesih'in 'gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz'* demesi üzerine Tomas *'nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz'* diye karşılık verir. Buna İsa şu ünlü sözleri kaydeder: *'Yol, gerçek ve yaşam benim! Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.'* Bununla Mesih kendi gösterdiği kurtuluş yolu dışında Tanrı'nın huzuruna başka yoldan ulaşmanın imkânsız olduğunu belirtir. Dahası ilerleyen ayetlerde İsa Baba Tanrı'yla her yönden eşit olduğunu vurgular. Mesih açık açık *'Beni gören Tanrı'yı görmüştür'* diyor, çünkü Baba ve Oğul aynı ilahi kimliğe sahiptir. Tanrı'nın görünümü olan İsa Mesih aracılığıyla Baba Tanrı'yı da tanıma şansına sahibiz (İbraniler 1:2-3). Bunun için Mesih'in adıyla Baba'dan ne dilersek gerçekleşir çünkü ikisi birdir.

Sonraki ayetlerde Mesih bu kutsal birliğe üçüncü şahsı, Kutsal Ruh'u da ekler. Yanlarından ayrılacak diye öğrenciler büyük telaşa kapıldılar. Ancak Mesih ayrıldıktan hemen sonra yanlarında olsun diye büyük bir 'Yardımcı' göndereceğini söyler. İncil'in orijinal dili olan Grekçe'de burada 'Parakletos' sözü geçiyor. Bazısı bu sözden yola çıkarak Mesih'in bununla kendisinden sonra gelecek başka bir peygamberi işaret ettiğini iddia ediyorlar. Fakat söz konusu bu kelime ile neyi kastettiğini anlamak için etrafındaki diğer sözlere dikkat edersek başka her hangi bir peygamberden, hatta bir insandan bile söz etmediği belli. Mesih'in kendisi 'Parakletos' sözüyle Gerçeğin Ruhunu kastettiğini net bir şekilde belirtir. Burada gözle görülen bir şahıs değil, aksine iman eden herkesin içine yerleşen ruhsal bir varlık söz konusudur. Mesih bir kaç yerde gelecek 'Parakletos'tan söz eder ve hepsinde aynı ruhsal gerçeği vurgular (14:26, 15:26, 16:7). İncil'de Yuhanna'dan sonra gelen bölüme geldiğimizde, Elçilerin İşleri kitabının hemen başında Mesih'in bu sözü uyarınca Kutsal Ruh'un kilise topluluğu üzerine nasıl geldiğini okuyoruz. Mesih 'Parakletos' sözü ile başka bir peygamber işaretlemek isteseydi elbette ki bunu yapabilirdi ancak burada geçen sözlere baktığımızda Tanrısal üçlübirliğin üçüncü şahsı Kutsal Ruh'tan söz ettiği apaçaktır.

Aslında bu sözlerle Mesih'in temel gayesi öğrencilerini esasında bırakmayacağını belirterek teselli etmektir. Çünkü İsa bedenen dünyadan ayrılrsa

bile Kutsal Ruh vasıtasıyla her zaman bizimle birlikte, hatta içimizdedir (Matta 28:20). Bununla ilgili Mesih şöyle inanılmaz bir şey daha söyler: *'Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.'* Bundan öncelikle şunu anlıyoruz ki gerçek anlamda Mesih'e inanan, sözüne uyanlardır. Yani, 'İsa'ya seviyorum' deyip de öğretilerine aykırı bir şekilde yaşamak büyük bir tezattır. Ama gerçek anlamda Mesih'e iman edip boyun eğenin yüreğinde Kutsal Ruh vasıtasıyla hem Rab İsa hem de Baba yaşar. Gerçekten inanılmaz bir ayrıcalık bu! Mesih İsa'ya inanan herkes üçlülük ile derin bir paydaşlığa sahiptir. İçimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla Rab'bin sesini duyabiliriz. Hatta, Mesih *'kendi esenliğimi bırakıyorum'* diyerek yeryüzündeyken kendisini günbegün teşvik eden aynı Ruh'tan bizim de yararlanabileceğimizi belirtir. Böylece İsa öğrencilerinden ayrılmadan önce iki önemli gerçek vurgulamış oldu: 1. ebedi bir yer hazırlamaya gidiyorum ve yakında döneceğim. 2. Bedenen gitsem de Kutsal Ruh vasıtasıyla ben ve Babam sizinle birlikte yaşayacağız.

KALIN!

Yuhanna 15:1-27

1 «Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. 3 söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, verilecektir. 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. 9 «Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. 14 buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. 15 Artık kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi bildirdim. 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim

adımla Baba'dan ne dilerseniz versin. 17 ş u buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!» 18 «Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. 20 söylediğim sözü hatırlayın: «Köle efendisinden üstün değildir.» Bana zulmettilerse, de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar. 21 Bütün bunları benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar. 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler. 25 Bu, yasalarında yazılı, «Yok yere benden nefret ettiler» sözü yerine gelsin diye oldu. 26 «Baba'dan göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

AÇIKLAMA: Mesih ile öğrencileri sofradan kalktılar. Birlikte son birkaç saat geçirmek üzere Getsemani Bahçesine doğru yol aldılar. O sırada İsa asma ile ilgili çok önemli son bir benzetme aktarır: *'Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.'* Gerçek asma deyince bundan önce 'asma' olarak anılan İsrail ulusu akla gelir (Mezmun 80, Hezekiel 19:10). Ancak o asma pek işe yaramadı, hatta Mesih'in anlattığı Bağcılar Benzetmesinde çok haince davrandıklarını görüyoruz (Matta 21:33-41). Mesih ise gerçek anlamda Rab'be bağlı kalarak ve aranan ürünü vererek Tanrı'yı sevindiren bir asmaydı. Benzetmenin ayrıntılarına devam edince Mesih'in yanısıra asmanın çubukları olarak iman eden bizim de önemli bir rol oynadığımız anlaşılıyor. Doğal olarak bağcının, yani Tanrı'nın, kendi adına yaraşır güzel ürün vermemizi ister. Fakat her bağda olduğu gibi eğer çubuklar meyve vermiyorsa kesilip atılır. Meyve verenler ise daha çok üretsiner diye her yıl düzenli olarak budanır. Benzer şekilde Mesih'e iman eden bizler de Rab adına daha çok meyve vermek üzere gerektiğinde Rab'bin terbiyesini görüyoruz (İbraniler 12:5-11). İmanlı gibi aramızda duran ama meyve vermeyerek sahte olduğunu gösterenler ise eninde sonunda kesilip atılıyor. Bunu Yahuda ve Petrus'un hayatlarında çok bariz bir şekilde görebiliyoruz. Yahuda Mesih'in öğrencilerine birkaç yıl takılmasına rağmen sonunda İsa'ya ihanet ederek gerçekten imanlı olmadığını gösterdi. Petrus benzer şekilde İsa'yı inkâr etti ama imanı gerçek olduğu için tövbe ettikten sonra Rab'bin yanına döndü.

Dediğimiz gibi asma olarak en büyük amacımız meyve vermektir. Burada Mesih'in meyveden kastı Rab'be yaraşır bir yaşantı sergileyerek adını yücelten

ruhsal meyveler üretmektir (bkz. Galatyalılar 5:22-23). Ancak çubuklar olarak meyve vermemiz için en önemli şey asmaya bağlı kalmamız, çünkü asmadan koparsak hiç bir işe yaramayız. O yüzden İsa, *'Bende kalın! Bensiz hiç bir şey yapamazsınız'* diye belirtir. Peki, 'Rab'de kalmak' tam olarak ne demek? İsa bunu şöyle açıklar, *'Benim sevgimde kalın.'* Daha önce söylediği gibi, eğer O'nu gerçekten seviyorsak buyruklarına bağlı kalmalıyız (14:15). Bu konuda Mesih'in kendisi en büyük örneğimiz ve ilham kaynağımızdır. Baba Tanrı'ya her konuda bağlı kaldığı gibi bizler de Rab'bin buyruğu dışına çıkmamaya gayret etmeliyiz. Bu buyruğun temeli de sevgidir. Mesih bunu şöyle açıklar: *'sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.'* Anlaşılan sevgi sadece hoş bir takım duygu değil, sevgi esas büyük fedakârlık isteyen bir karardır. Bu tarz bir sevgi son derece bencil olan bizlere yabancıdır. İsa Mesih bunu bize göstermemiş olsaydı bu şekilde sevmeyi bilemezdik. İlerleyen ayetlerde gördüğümüz gibi, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu olmasına rağmen öğrencilerine hiç kul gözüyle bakmıyor, aksine onlara dost olarak görür. Dahası İsa günahlarımıza karşılık canını feda ederek ve tüm hepimizi Tanrı'nın çocukları olmaya davet ederek bizlere en büyük sevgiyi göstermişti (Yuhanna 1:12).

Bölümün ilerisinde Mesih öğrencilerin yakında uğrayacakları sıkıntılardan söz eder. Ama neden? İsa'ya iman edince hayatımız düzeliyor ve eskiden bize düşman olanları bile sevmeye başlıyoruz. O halde neden dünya bizden nefret etsin ki? Kısacası, çünkü İsa'dan nefret ediyorlar. Karanlıkta yaşayan dünyamız ışıktan nefret eder. O yüzden ki zamanında İsa'ya zulmeden dünya yeri geldiğinde bize de nefret kusacaktır. Ama tüm bu sıkıntılarda da Rab'bin vaat ettiği 'Yardımcı' Kutsal Ruh yanı başımızdadır ve her tür sıkıntıyı aşmamıza yardım edecektir. Yeter ki Tanrı'nın sevgi buyruğuna uyarak Mesih'te kalalım.

GERÇEĞİN RUHU

Yuhanna 16:1-33

1 «Bunları size, sendeleyip düşmeyezsiniz diye söyledim. 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. 3 Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar. 4 Bunları şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim.» 5 «Şimdiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, <Nereye gidiyorsun?> diye sormuyor. 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. 7 gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı gelmez. Ama gidersem, O'nu gönderirim. 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir: 9 Günah konusunda, çünkü

bana iman etmezler; 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor. 12 ‹‹Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları bildirecek. 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp bildirecek. 15 Baba'nın nesi varsa benimdir. ‹Benim olandan alıp bildirecek› dememin nedeni budur. 16 ‹‹Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz.›› 17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, ‹‹Ne demek istiyor?›› diye sordular. ‹‹ ‹Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz› diyor. Ayrıca, ‹Çünkü Baba'ya gidiyorum› diyor.›› 18 Onun için, ‹‹Bu ‹kısa süre› dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz›› deyip durdular. 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, ‹‹ ‹Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz› dememi mi tartışıyorsunuz? 20 doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur. 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz. 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, verecektir. 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun. 25 ‹‹Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı açıkça tanıtacağım. 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. 27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor. 28 Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum.›› 29 Öğrencileri, ‹‹İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun›› dediler. 30 ‹‹Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz.›› 31 İsa onlara, ‹‹Şimdi iman ediyor musunuz?›› diye karşılık verdi. 32 ‹‹İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacaksınız ve beni yalnız

bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birlikte. 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!>>

AÇIKLAMA: Mesih öğrencilerinin yanından ayrılacağını söyledi ancak yerine 'Yardımcı' (Parakletos) diye nitelendirdiği birini göndereceğine söz verdi. Daha önce gördüğümüz gibi İsa'dan sonra gelecek olan Yardımcı başka bir insan ya da peygamber değil, 'Gerçeğin Ruhu'dur. İsa Kutsal Ruh geldiğinde neler yapacağını da şöyle açıklar: 1. Öğrencilere gerekli olan her şeyi öğretecek (14:26). 2. İsa Mesih'e tanıklık edecek (15:26). 3. Dünyayı günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda ikna edecek (16:8). 4. İmanlıları tüm gerçeğe yöneltecek, geleceği bildirecek (16:13-14). 5. İsa Mesih'i yüceltecektir (16:15). Bu listeye baktığımızda beklenen 'Parakletos'un başka bir peygamber değil daha sonra Elçilerin İşleri bölümünde geçen Kutsal Ruh olduğunu net bir şekilde anlıyoruz. Bununla ilgili olarak İsa'nın 'benim gidişim sizin yararınızdır' demesi ilginçtir. Yani Mesih'in yerine Kutsal Ruh'un gelmesi ne açıdan daha büyük bir yarar sağlayacak, İsa yeryüzünde kalsaydı daha iyi olmaz mıydı? Aslında İsa sonuçta bir insan olarak yaşıyordu ve tek bir yerde hizmetini sürdürüyordu. Vaat edilen Kutsal Ruh ise iman eden herkesin içine yerleşerek her yerde etkinliğini sürdürecekti. Bu açıdan İsa fiziken yeryüzünden ayrıldıysa da Kutsal Yardımcı vasıtasıyla ruhsal açıdan hizmetini devam ettirmektedir. Bu şekilde şimdiki zaman Rab'bin Ruhu bizim aracılığımızla dünya çapında Tanrı'nın işini görmektedir.

Aynı zamanda bu bölümde Mesih öğrencilerinin göreceği sıkıntılardan söz eder. Daha önce dünyanın kendisinden ve kendisine iman edenlerden neden bu kadar nefret ettiğini açıkladı. Kısacası karanlık ışıktan her zaman nefret etmiştir. Şimdiyse İsa öğrencilerini gelecek zülmelere hazırlamaya çalışır. Hatta dediğine göre öyle bir gün gelecek ki onları öldüren Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. Söylediği bu sözlerin kısa bir süre sonra Elçilerin İşleri 8.bölümde gerçekleştiğini görüyoruz. Mesih imanlılarından nefret eden Yahudiler onları yok etmeye kalktılar. Ne ilginçtir ki günümüzde de bazı dindar kesim Allah uğruna Hristiyanlar'ı hala yok etmeye çalışmaktadır. Ancak böyle şeyler yaşadığımızda şaşırıyoruz çünkü Mesih'i bizi baştan beri uyardı: '*Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!*' Burada yenmekten kastı, dünyayı perde arkasından yöneten İblis'i yendiğini kastediyor (14:30). Sonuç olarak bu yaşamda zorluk çeksek de doğruluk uğruna olduğunu bilerek Mesih'in yanında haksızlığa katlanmayı büyük bir onur ve şeref sayarız (E.İşleri 5:41).

Bu bölüm boyunca İsa yakında ayrılacağını anlatıyor ama öğrencileri bu konuda ne demek istediğini tam anlamıyorlardı. Mesih aralarından gidince büyük keder duyacaklarını söyler, fakat ardından büyük bir sevinç duyacaklarını da belirtir. Burada ertesi gün başına gelecek olaylardan söz ediyor. İsa çarmıha gerildiği zaman öğrencileri yıkılıp üzüntüye boğuldular. Ancak üçüncü gün Mesih ölümden dirilince inanılmaz bir sevinç yaşadılar. Tabi ki Rab kederli olmamızı

istememez ancak vaat edilen sevince kavuşmak için bazen zorluklara katlanmak gerek (1.Petrus 1:6). Bu zorluklar boyunca da her zaman Rab'be sığınmalıyız, ihtiyacımız olan her şeyi O'ndan dilemeliyiz ve bize cömertçe verecektir (Yakup 1:2-5). Bu sırada öğrenciler Mesih'in nereye gideceği konusunda hala kafa karışıklığı yaşıyorlardı. O yüzden İsa artık açık açık Baba Tanrı'nın yanına döneceğini söyler. Bunu duyan öğrenciler nihayet anladıklarını söylüyor ve adına seviniyorlar. Yine de Mesih yakında yaşayacakları zorluklar dolayısıyla dağılacaklarını söyler fakat kendisi için İsa hiç endişeli değildir. Sonuçta tüm bunlar Baba Tanrı'nın kutsal planı doğrultusunda geliyor ve büyük zorluğun hemen ötesinde büyük bir zafer bekliyordur.

MESİH'İN VASIYETİ

Yuhanna 17:1-26

1 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: «Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. 2 Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar. 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim. 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt. 6 «Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. 7 Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler. 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim. 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı. 13 «İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 17 Onları gerçeğe kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. 18 Sen beni dünyaya

gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Onlar da gerçekte kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum. 20-21 «Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin. 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.»»

AÇIKLAMA: Birinin geriye bıraktığı vasiyetnameyi hiç okudunuz mu? Oldukça ciddi ve ağır bir şeydir. Dünyada kazandıklarını ne yapmak istediklerini okurken o insanın gerçek değerlerini sezebiliyoruz. Bu bölümde Mesih'in vasiyetini okuyoruz. Bunu yazılı bir şekilde değil, dua olarak öğrencilerinin huzurunda Tanrı'ya sunuyor. Öncelikle kendisiyle ilgili bir şeyler söyler, sonra havarileri için ve en sonunda ilerde iman edecek bizler için de bir şeyler söyler. En başta şunu görüyoruz ki Mesih'in insanlara bırakacak dünyevi bir malı yoktu. Daha sonra çarmıha gerildiğinde peygamberlerin sözleri uyarınca üzerindeki elbiseleri için askerler kura çekerek aralarında paylaştırdılar. Mesih'in geriye bıraktığı hazine dünyevi değil, ruhsal bir mirastı. Bu mirası yalnızca tanıdığı ve sevdiği insanlara da değil, tüm insanlığa bağış etti. Söz konusu miras sonsuz yaşam! (bkz. 1.Petrus 1:3-4). Mesih kendi hayatında Baba Tanrı'nın yüceliğini açıkça göstererek kendisine iman etmek isteyen tüm herkesin Tanrı'yla doğrudan bir ilişki kurmasına olanak sağladı. Yeryüzünde geçirdiği kısa hayatı boyunca Mesih'in tek derdi ve düşüncesi insanları Tanrı'ya çekmekti. Bunu Baba Tanrı'nın kutsal işlerini sergileyerek ve kendi yaptıklarında yüceliğini göstererek yaptı. Böylece İsa Mesih'e inanan herkes esas Tanrı'yı tanımış oldu ve bağışladığı sonsuz yaşam vaadine ortak oldu.

Ardından İsa kendisini izleyen havarileri için dua eder. Onlarla yaklaşık üç yıl birlikte her yeri gezdiler, böylece aralarında çok derin ve kuvvetli bir bağ oluştu. Fakat İsa onları Baba'dan kutsal bir emanet olarak görür. Şimdi de onları yeniden Tanrı'ya teslim eder. Öğrencilerine yönelik en büyük isteği Baba'nın onları koruması ve kendisiyle tam anlamıyla birleştirmesidir. İsa öğrencilerinin kendisi gibi artık bu dünyaya ait olmadıklarını belirtir. Onlar artık Rab'bin çocuklarıdır ve İsa bu yüzden dünyanın zulmüne uğrayacaklarını da biliyor. Bunun için Tanrı'nın

onları İblis'in saldırılarından korumasını diler. Özellikle Baba'nın onları 'gerçekle kutsal kılmasını' diler. Bu ne demek? Zaten İsa açıklıyor, '*Senin sözün gerçektir.*' Daha önce İsa Şeytan'ı en büyük yalancı ve yalanın babası olarak tasvir etti (8:44). O yüzden Mesih baştan beri onlara Rab'bin gerçeklerini öğreterek İblis'in hilelerine karşı hazırlamaya çalıştı. Şimdiyse onlar İblis ile baş başa kalacaktı ve en büyük savunmaları kendilerine emanet edilen bu gerçekler olacaktır. Aynı şekilde İblis'in saldırılarına karşı bizim de en büyük savunmamız Rab'bin kutsal sözleridir.

Son olarak İsa daha sonra iman edecek olanlar için, yani bizim için de dua etmeye başlar. Bizim için en büyük isteği ve kutsal vasiyeti BİR olmamızdır. Peki, ne anlamda? Hepimizin her konuda bir olmamız, ya da aynı düşünceye sahip olmamız elbette ki mümkün değildir. Yine de bir sonraki ayete dikkat edersek cevabı buluyoruz: '*Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar.*' Bizim kendi gücümüzle birbirimizle hemfikir mümkün değil, ancak Baba'ya ve Mesih'e bağlı kaldığımız sürece otomatik olarak birlik oluşuyor. Burada Mesih, daha önce yaptığı gibi, bizi Tanrı'nın kutsal birliğine davet ediyor (14:23). Baba, Oğul ve Kutsal Ruh nasıl ki eşsiz ve ebedi bir birlik içinde bulunuyorlarsa bizler de iman yoluyla bu kutsal beraberliğe dâhil olabiliyoruz. İmanlılar olarak belki en çok zorlandığımız konu budur, birlik kuramıyoruz. Mesih'in öngördüğü gibi asırlardır imanlılar hep farklı gruplar ve mezhepler kurarak bölünüp İblis'i kendilerine güldürmüştür. Ne var ki Mesih'in belirttiği gibi kendi birliğimizi kurmaya çalışmak yerine Tanrı'nın kutsal birliğine dâhil olmaya gayret edersek aradığımız beraberliği yakalayacağımız kesindir. Nitekim bu bizim kuracağımız bir şey değil, Tanrı'nın sağladığı kutsal bir nimettir. O yüzden Mesih'in son vasiyeti uyarınca bu kutsal birliği korumak için elimizden geleni yapmaya hazır olmalıyız (Efesliler 4:1-4).

İSA TUTUKLANIR

Yuhanna 18:1-40

1 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, «Kimi arıyorsunuz?» diye sordu. 5 «Nasıralı İsa'yı» diye karşılık verdiler. İsa onlara, «Benim» dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. 6 İsa, «Benim» deyince gerileyip yere düştüler. 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, «Kimi arıyorsunuz?» diye sordu. «Nasıralı İsa'yı» dediler. 8 İsa, «Size söyledim, benim» dedi. «Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın

gitsinler.» 9 Kendisinin daha önce söylediği, «Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim» şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu. 10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı. 11 İsa Petrus'a, «Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?» dedi. 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. 13 O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi. 15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. 16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. 17 Kapıcı kız Petrus'a, «Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?» diye sordu. Petrus, «Hayır, değilim» dedi. 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu. 19 Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. 20 İsa onu şöyle yanıtladı: «Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.» 22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, «Baskâhine nasıl böyle karşılık verirsin?» diyerek O'na bir tokat attı. 23 İsa ona, «Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!» diye yanıtladı. «Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?» 24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi. 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, «Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?» dediler. «Hayır, değilim» diyerek inkâr etti. 26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, «Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?» diye sordu. 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü. 28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. «Bu adamı neyle suçluyorsunuz?» diye sordu. 30 Ona şu karşılığı verdiler: «Bu adam

kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik.»» 31 Pilatus, «O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın» dedi. Yahudi yetkililer, «Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok» dediler. 32 Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu. 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, «Sen Yahudiler'in Kralı mısın?» diye sordu. 34 İsa şöyle karşılık verdi: «Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?»» 35 Pilatus, «Ben Yahudi miyim?» dedi. «Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?»» 36 İsa, «Benim krallığım bu dünyadan değildir» diye karşılık verdi. «Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşmışlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.»» 37 Pilatus, «Demek sen bir kralısın, öyle mi?» dedi. İsa, «Kral olduğumu sen söylüyorsun» karşılığını verdi. «Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.»» 38 Pilatus O'na, «Gerçek nedir?» diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, «Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum» dedi. 39 «Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salıvermemi ister misiniz?»» 40 Onlar yine, «Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!» diye bağıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

AÇIKLAMA: Mesih'in düzenli olarak öğrencileriyle vakit geçirdiği bir bahçe vardı. Getsemani Bahçesi Yeruşalim'in karşısında, Kidron Vadisi'nin hemen ötesinde asmalar ve zeytin ağaçlarıyla dolu son derece tenha bir ortamdı. İsa son saatlerini orada dua ederek geçirdi. Çok geç olmuştu, öğrencilerin çoğu uykuya daldı bile. O sırada Yahudi yetkililerle anlaşılan Yahuda bir bölük askerle beraber İsa'yı tutuklamaya geldi. Mesih İsa, olup biten herşeyi bildiği halde, kaçmak ya da saklanmak yerine, Yahuda'nın karşısına çıkarak, '*Kimi arıyorsunuz?*' diye sordu. Askerlerin '*Nasıralı İsa'yı arıyoruz*' demelerine karşı İsa '*Benim!*' diye yanıtladı. Onu yakalamaya gelen kalabalık bu söze öyle şaşırdı ki gerileyip yere düştüler. Neden acaba? Elbette ki Mesih'in gösterdiği bu soğukkanlılığa çok şaşırdılar ama ayrıca Yahudiler arasında kullandığı '*Benim*' sözü de çok etkileyiciydi. Mesih birçok sefer, '*İyi çoban Benim, Kapı Benim, Diriliş ve Yaşam Benim*' gibi sözler sarf etti. Ancak '*Benim*' sözünü duyan Yahudiler büyük ihtimalle Tanrı'nın Musa'ya çok önceden söyledi '*Ben Benim*' sözünü hatırladılar (M.Çıkış 3:14). Mesih'in yaklaşan kalabalığın önüne geçmesinin diğer sebebi de öğrencilerini kötülükten esirgemektir. Yine de Petrus kendini tutamadı ve her zamanki sıcakkanlılığıyla kılıç savurarak İsa'yı savunmaya kalktı. Ancak Mesih'in buna hiç tahammülü yoktu, hatta Petrus'un yaraladığı bir adamın kucağına dokunarak şifa verir. Sonra

'Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?' diyerek bu işe razı olduğunu belirtir. Zaten Mesih öğrencilerine birçok kez hayatını bu şekilde insanlık uğruna kurban edeceğini söyledi o yüzden hiç geri adım atmadı.

İsa'yı tutukladıktan sonra onu Yahudiler'in dini lideri Hanan'ın karşısına çıkarttılar. Hanan önceden Başkahin'di ama Romalılar onu görevden aldılar o yüzden damadı Kayafa yerine geçti. Yine de halkın gözünde esas lider Hanan'dı. Bu ilk sorgulama muhtemelen Hanan'ın evinde gerçekleşti. Mesih'in öğrencileri Yuhanna ve Petrus olup bitenleri izlemek için gizliden oraya sokuldular. Ancak Petrus baştan beri çok tedirgin. Kapıcı kız, 'Sen de adamın öğrencilerinden misin?' sorusuna 'Hayır, değilim!' diye karşılık veriyor. Anlaşılan önden giden Yuhanna İsa'nın yanlısı olduğunu belirtti ancak Petrus korkuya kapılmış Mesih'i inkâr ediyor. Bu sırada içerde İsa'yı sorguya çekmeye başladılar. İsa yine son derece soğukkanlı bir şekilde her şeyi açık açık öğrettiğini belirterek halka sormalarını istemesi üzerinde Hanan ona tokat atmalarını buyurur. Buna karşılık İsa 'Eğer yanlış bir şey söyledimse yanlışımı göster. Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?' diyor. Bundan sonra onu Tapınak'taki Yahudiler'in dini mahkemesine Başkahin Kayafa'nın önüne çıkarmaya karar veriyorlar. Fakat bu sırada Petrus ile ilgili dram dışarıda sürüyor. Başkası Petrus'a gelip İsa'yı tanıdığını sorunca yine inkâr ediyor. Sonra kulağını kestiği adamın bir akrabası Petrus'u tanıdığını söyleyince, üçüncü bir defa Mesih'i inkâr ediyor. Tam o anda İsa'nın olacağını söylediği gibi horoz ötüyor (Luka 22:34).

Sabaha karşı İsa'nın Tanrı Oğlu olduğunu savunduğu için küfredip ölümü hak ettiği kararına varan Yahudi yetkililer onu şehrin Roma temsilcisi Vali Pilatus'un öne getirirler. Olaya fazla karışmak istemeyen Pilatus İsa'yı kendi yasalarına göre yargılamalarını ister. Ancak Yahudiler'in kimseyi idam etmeye hakları yoktu. Belli ki İsa'yı çarmıha gerdirmeye niyetlendiler bile, yani bu hiç adil bir mahkeme olmayacaktır. Bunun üzerine, Pilatus İsa'yı yanına alarak 'Yahudilerin Kralı mısınız?' diye sorar. Mesih'in verdiği cevap oldukça ilginç ve gizemli: 'Benim krallığım bu dünyadan değildir.' İsa açık bir şekilde Roma'ya karşı bir tehdit unsuru oluşturmadığını söyler. Mesih'in vaat ettiği krallıkta isyan, ayaklanma ya da şiddet söz konusu değildir. Ardından İsa gerçeğe tanıklık etmeye geldiğini belirtir. Amacı Roma'yı devirmek değil, insanların yüreklerine gerçeğin ışığını tutmaktır. Buna karşılık Pilatus sanki dalga geçerek 'Gerçek nedir?' diye söyler. Keşke sorusunun cevabını bekleyseydi ama gaddar ve putperest bir adam olarak hiç meraklı değildi. Yine de İsa'nın kıskançlık sonucu karşısına çıkartılıp hiç suç işlemediğini anlayacak kadar akli vardı. Sonra İsa'yı salıverme niyetiyle Yahudiler'e şöyle bir teklif sundu: İsa'yı mı salayım yoksa ünlü haydut Barabba'yı mı salıvereyim? Ne var ki Yahudiler öyle bir nefretle doldular ki İsa'nın çarmıha gerilmesi için bağışmaya başladılar.

İSA ÇARMIHTA

Yuhanna 19:1-42

1 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir

kaftan giydirdiler. 3 Önüne geliyor, «Selam, ey Yahudiler'in Kralı!» diyor, yüzüne tokat atıyorlardı. 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, «İşte, O'nu dışarıya, getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz» dedi. 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, «İşte o adam!» dedi. 6 Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, «Çarmıha ger, çarmıha ger!» diye bağıştılar. Pilatus, «O'nu siz alıp çarmıha gerin!» dedi. «Ben O'nda bir suç bulamıyorum!» 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: «Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.» 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. 9 Yine vali konağına girip İsa'ya, «Sen nereden geliyorsun?» diye sordu. İsa ona yanıt vermedi. 10 Pilatus, «Benimle konuşmayacak mısınız?» dedi. «Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?» 11 İsa, «Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı» diye karşılık verdi. «Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.» 12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, «Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!» diye bağıştılar. «Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur.» 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme -İbranice'de Gabbata- denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 Fısıh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, «İşte, sizin Kralınız!» dedi. 15 Onlar, «Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!» diye bağıştılar. Pilatus, «Kralınızı mı çarmıha gereyim?» diye sordu. Başkâhinler, «Sezar'dan başka kralımız yok!» karşılığını verdiler. 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. 17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası -İbranice'de Golgota- denilen yere çıktı. 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: 20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, «
<Yahudiler'in Kralı> diye yazma» dediler. «Kendisi, <Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi> diye yaz.» 22 Pilatus, «Ne yazdımsa yazdım» karşılığını verdi. 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir

dokumaydı. 24 Birbirlerine, «Bunu yırtmayalım» dediler, «Kime düşecek diye kura çekelim.» Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: «Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler.» Bunları askerler yaptı. 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, «Anne, işte oğlun!» dedi. 27 Sonra öğrenciye, «İşte, annen!» dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı. 28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, «Susadım!» dedi. 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. 30 İsa şarabı tadınca, «Tamamlandı!» dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti. 31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edersiniz diye tanıklık etmiştir. 36 Bunlar, «O'nun bir tek kemiği kırılmayacak» diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. 37 Yine başka bir Yazı'da, «Bedenini desteklerine bakacaklar» deniyor. 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarı sabır özü alarak geldi. 40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

AÇILAMA: Burada okuduğumuz Mesih'in son ölüm sahnesinde acınacak halde korkak bir adam görmüyoruz. Tam aksine tutuklu olduğu halde sanki senaryoyu kendisi çizdi ve sonuna kadar kendisi her şeyi yönetiyor. Esas acınacak olan bir

türlü adalet sağlayamayan Pilatus'tur ve korkunç bir kıskançlığa tutuklu olan Yahudi yetkililerdir. Uzun yıllar Yahudiler'le uğraşan Pilatus her an çıkaracakları bir isyandan korkuyordu. O yüzden adaletsizlik pahasına da olsa Yahudi önderleri bir şekilde tatmin etmeye çalışıyor. Yine de İsa'nın masum olduğunu bildiği için onu kurtarmaya çalışıyor. Bu sırada İsa'yı kamçılattırır. Kamçılanmak aslında başlı başına korkunç bir cezaydı. Niceleri Romalılar'ın acımasız kamçıları önünde can vermişti. Buna katlandıktan sonra Mesih ayrıca Romalı askerlerin alaycı sözleri ve tokatlarına katlandı. *'Yahudilerin Kralı'* diye dalga geçerek İsa'ya mor bir kaftan giydirip başına dikenli bir taç koydular. Sonra Pilatus onu yine Yahudilerin önüne çıkarttı. Ancak Yahudiler kan içinde ayakta zor duran İsa'nın bu korkunç haline acımak yerine çarmıha gerilmesini istediler. Neden? Çünkü İsa Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyordu. Evet, Mesih asıl kimliğini inkâr etmediği için yargılanıp ölüme sürükleniyordu. Bunu duyan Pilatus daha çok korktu. Ne ilginçtir ki Tanrı'dan korkmayan putperest Vali Pilatus bile Yahudi yetkililerden daha vicdanlı olup çıktı. Pilatus İsa'yı bir daha sorguya çektikten sonra herkesin önünde suçsuz bir insan olduğunu tekrarladi. Ancak son derece ikiyüzlü Yahudi liderler, *'Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!'* diye karşılık verdiler. Açıkça Pilatus'u Sezar'a şikâyet edeceklerini söylediler, oysaki Yahudiler'in Roma İmparatoru'na karşı hiç ama hiç saygıları yoktu. Görevden alınmak istemeyen Pilatus ise durumdan kurtulmak için önce ellerini yıkadı ve sonra İsa'yı çarmıha gerilmek üzere Yahudiler'in ellerine teslim etti.

Yeruşalim'in hemen dışında Golgota yani Kafatası adında bir tepe vardı. Askerler İsa'yı çarmihını taşıyarak oraya çıkarttılar. Sonra ölmeyi bekleyen iki haydutun ortasında İsa da çarmıha gerildi. Ne var ki Mesih'in çarmihına asılan suç yaftasında her hangi bir suç değil yalnızca *'Yahudilerin Kralı'* yazıyordu. Yahudi önderler buna kızdılarsa da Pilatus yaftayı değiştirmede. Aslında Pilatus doğruyu yansıtmak istedi. İsa'nın hiç bir suçu yoktu. O ezelden beri Yahudiler'e vaat edilen Kral Mesih'ti, ancak kendi halkı tarafından reddedildiği için çarmıha asıldı. Bu sırada İsa'yı çarmıha geren askerlerin elbiseleri üzerinde kura çektiklerini okuyoruz. Ne ilginçtir ki Peygamber Davut yaklaşık 1000 sene önce böyle şeylerin soyundan gelen Mesih'in başına geleceğini yazdı bile: *'Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. Bütün kemiklerim sayar oldum, gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar. Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar (Mezmur 22:16-18).'* Baştan gördüğümüz gibi tüm bunlar çok eskiden yazılan bir senaryonun parçasıydı. Ne var ki, orada bunu anlayan yoktu. Bu sırada çarmıhta acıyla kıvranan İsa yine kendi derdini değil bir kenardan izleyen annesinin derdini düşünüyordu. Büyük olasılıkla genç yaşta babasını kaybeden İsa ailesinin sorumluluğunu üstlenmişti. Diğer kardeşleri kendisine henüz iman etmedikleri için İsa annesini en yakın öğrencilerinden biri Yuhanna'ya teslim eder. Artık Mesih'in pek gücü kalmamıştır. Yine peygamberlerin çok önceden belirttikleri gibi susadığını söyler (Mezmur 69:21). Bir az şarap tattıktan sonra İsa *'Tamamlandı!'* diye haykırır ve son nefesini verir. Bu sözle İsa kendisine verilen

kutsal görevi mükemmel bir şekilde tamamladığını belirtir. Aynı zamanda 'dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı kuzusu' olarak gelen İsa günahımızın bedelini tam tamına tahsil ettiğini belirtir.

Yahudiler'in Fısıh Bayramı başlamak üzereydi. Ancak çarmıha gerilen İsa'dan dolayı pek çok kişi üzülmüştü. Şunu da belirtmeliyiz ki o dönemde çarmıha gerilen insanlar bazen bir kaç gün can çekişerek hayatta kalabilirlerdi. O yüzden bir an evvel ölmelerini sağlamak için bazen bacaklarını kırarlardı ki onlardan destek alarak artık nefes almasınlar. Yahudi yetkililer Pilatus'tan bunu talep ettiler. Ancak İsa'ya gelen askerler çoktan öldüğünü fark ettiler ve bacaklarını kırmamaya karar verdiler. Bu da ilginç bir ayrıntı çünkü Eski Antlaşmada Tanrı'ya sunulan kuzunun 'tek bir kemiği bile kırılmayacak' diye yazardı (M.Çıkış 12:46). Yine de emin olmak için bir asker İsa'nın böğrüne mızrağını sapladı. Böğründen kan ve su akınca ölüm gerçekleştiğini anladılar. Güneş batışıyla başlayan bayram saati yaklaştığı için İsa'yı yakında bulunan bir mezara koymaya karar verdiler. Hatta ilginçtir ki İsa'yı gizliden izleyen Yahudi yetkililerden biri bu sırada öne çıkıp kendi yeni mezarını açtı. Ayrıca daha önce tanıştığımız bir diğer dini önder Nikodim de otuz litre kadar mür alarak katkıda bulunur. Bu iki lider İsa'nın ölüm fermanını yazan diğer önderlere katılmadılar. Şimdi de İsa'ya sahip çıkarak da tepkilerini göstermekle beraber büyük bir risk aldılar. Ancak yapılan bu korkunç adaletsizliğe dayanamadıkları için Mesih'e bu son iyilik yapmak istediler. Böylece İsa'yı kayadan oyulmuş bir mağaranın içine bırakıp önüne büyük bir taş koyarak gittiler.

MESİH'İN ZAFERİ

Yuhanna 20:1-31

1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. 2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. «Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz» dedi. 3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. 4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. 6-7 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. 8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. 9 İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı. 10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. 13 Meryem'e, «Kadın, niçin

ağlıyorsun?›› diye sordular. Meryem, ‹‹Rabbim'i almışlar›› dedi. ‹‹O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum.›› 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. 15 İsa, ‹‹Kadın, niçin ağlıyorsun?›› dedi. ‹‹Kimi arıyorsun?›› Meryem O'nu bahçıvan sanarak, ‹‹Efendim›› dedi, ‹‹Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım.›› 16 İsa ona, ‹‹Meryem!›› dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, ‹‹Rabbuni!›› dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. 17 İsa, ‹‹Bana dokunma!›› dedi. ‹‹Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.›› 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, ‹‹Rab'bi gördüm!›› dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı. 19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, ‹‹Size esenlik olsun!›› dedi. 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. 21 İsa yine onlara, ‹‹Size esenlik olsun!›› dedi. ‹‹Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.›› 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, ‹‹Kutsal Ruh'u alın!›› dedi. 23 ‹‹Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.›› 24 Onikiler'den biri, ‹‹İkiz›› diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, ‹‹Biz Rab'bi gördük!›› dediler. Tomas ise, ‹‹O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam›› dedi. 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, ‹‹Size esenlik olsun!›› dedi. 27 Sonra Tomas'a, ‹‹Parmağını uzat›› dedi, ‹‹Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!›› 28 Tomas O'na, ‹‹Rabbim ve Tanrım!›› diye yanıtladı. 29 İsa, ‹‹Beni gördüğün için mi iman ettin?›› dedi. ‹‹Görmeden iman edenlere ne mutlu!›› 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

AÇIKLAMA: Mesih Cuma günü çarmıha gerildi. Cuma akşamı Fısıh Bayramı başladı. Ertesi gün yine akşamleyin sona erdi o yüzden öğrenciler İsa'nın mezarına dönme

için Pazar gününü beklediler. İki gün önce yaklaşan bayram dolayısıyla Mesih'in cesedini aceleyle mağaraya bırakıp gittiler, şimdi de bazı bayanlar defnetme işlerini tamamlamak üzere sabah çok erkenden mezara döndüler. Yuhanna bu süreçte özellikle Mecdelli Meryem'in yaşadıklarını aktarır. Mezara yaklaştıklarında mağaranın önüne konan büyük taşın kaldırıldığını gördüler. Meryem derhal koşup havarilere haber verdi. Onlardan Petrus ile bir öğrenci daha koşarak mezara gittiler. Burada *'öteki öğrenci'* dediği büyük ihtimalle bunları kaydeden Yuhanna'nın kendisidir. Mağaraya varınca içeri daldılar ve İsa'nın cesedinin konulduğu yerde yalnızca sarıldığı keten bezleri gördüler. Ayrıca yüzüne konan peşkir de bir kenarda dürülmüş duruyordu. İsa'nın cesedi çalınmış olsaydı bunları geriye düzenli bir şekilde bırakmazlardı. Petrus'un kafası çok karıştı, Yuhanna ise baştan beri İsa'nın daha önce kerelerce söyledi gibi dirildiğine inandı. Erkekler eve dönünce Mecdelli Meryem yine mezara döndü. Birden iki melek ona göründü ve İsa'nın dirildiğini söylediler. Meryem yine de birinin İsa'nın cesedini çaldığını düşünerek etrafı kontrol etmeye başladı. Doğal olarak çok da hüznüydü. Birden İsa yaklaştı ama gözyaşlarından kim olduğunu hemen fark etmedi. Hatta onu bahçıvan sanarak İsa'nın cesedini nereye koydu diye sorar. Sonra İsa *'Meryem'* diye seslendiğinde birden farkına varır ve Mesih'in ayaklarına sarılır. Bu sırada İsa'nın *'Bana dokunma'* demesi dikkatimizi çeker. Muhtemelen İsa'ya henüz kavuşan Meryem onu yine kaybetmemek korkusuyla ona sıkı sıkıya tutundu. O yüzden Mesih yakında ayrılması gerektiğini hatırlattı. Ayrıca Meryem'in gidip diğer öğrencilere bu güzel haberi bildirmesini istedi.

Anlaşılan diğer havariler Meryem'in söylediklerine pek inanmadılar. Kim böyle bir olaya inanır ki? Dahası başlarına gelebilecek sıkıntılardan korkuyorlardı. Çünkü İsa'nın cesedi birden yok olunca yetkililer öğrencilerinin onu çaldığını düşüneceklerdi. O yüzden hep birlikte bir odaya kapandılar. Birden İsa ortalarında belirdi ve *'Esenlik olsun'* dedi. Yüzlerindeki ifadeyi görmek isterdik mutlaka. Mesih'in ellerinde ve ayaklarında çivi izlerini ve böğründeki yarayı görünce sonunda dirildiğine ikna oldular. Ardından İsa *'Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum'* der. Benzerini daha önce de söylemişti (17:18). Sonra üzerlerine üfleyerek Kutsal Ruh'u aktardı. Aslında daha sonra Pentikost Gününde tam olarak Kutsal Ruh'la dolduklarını okuyoruz (E.İşleri 2). Ancak Mesih şimdiden onları kutsal görevlerine hazırlamaya başlar. Unutmamalıyız ki Pentikost Gününden önce Kutsal Ruh yine de aktif bir rol oynuyordu. Ardından İsa'nın onları günah bağışlamak ile ilgili yetkilendirdiğini de görüyoruz. Bu sözleri özellikle elçiler gibi kilisede önderlik vasfını üstlenen kişiler için söylüyordur (Matta 18:15-20).

Bu arada Mesih'in bu ilk ziyaretini kaçıran Tomas ile ilgili bir olay gelişir. Herkesten İsa'nın ölümden dirildiği haberi duyunca Tomas bir türlü inanamıyor. Aradan bir hafta geçer ve İsa bir daha öğrencileri arasına belirir. Bu defa doğrudan kuşkucu Tomas'a yönelip çivi izlerine dokunmasını söyler. Tomas iman dolu büyük şaşkınlıkla *'Rabbim ve Tanrım!'* diye haykırır. Bu ikrar sözüne hiç şaşırmayan İsa da *'Beni gördüğün için mi iman ettin?'* diye sorar. Sonra *'Görmeden iman edenlere ne*

mutlu!' diye ekler. Bu son sözü aslında çok sonradan olup bitenleri duyan bizler için büyük bir teşviktir. Elbette ki bu kadar büyük olaylara inanmak kolay değil. Ama Yuhanna Mesih'in bundan çok daha fazlasını yaptığını da belirtir. Fakat günün sonunda tüm bunlar İsa'nın gerçekten Rab ve Tanrı olduğuna inanmamız için kaydedildi. Çünkü ancak bu sayede günahımızdan kurtulup sonsuz yaşama kavuşabiliriz. İsa özellikle ölümden dirilerek bu ulvi isme fazlasıyla layık olduğunu kanıtladı. Fakat amacı sadece gücünü göstermek değil, esas isteği İblis'i yenmek ve insanları karanlık egemenliğinden kurtarmaktı.

İSA İLE KAHVALTI

Yuhanna 21:1-25

1-2 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine görüldü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, «İkiz» diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. 3 Simun Petrus ötekilere, «Ben balık tutmaya gidiyorum» dedi. Onlar, «Biz de seninle geliyoruz» dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. 5 İsa, «Çocuklar, balığınız yok mu?» diye sordu. «Yok» dediler. 6 İsa, «Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız» dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, «Bu Rab'dir!» dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler. 10 İsa onlara, «Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin» dedi. 11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. 12 İsa onlara, «Gelin, yemek yiyin» dedi. Öğrencilerden hiçbiri O'na, «Sen kimsin?» diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü. 15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, «Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?» diye sordu. Petrus, «Evet, ya Rab» dedi, «Seni sevdiğimi bilirsin.» İsa ona, «Kuzularımı otlat» dedi. 16 İkinci kez yine ona, «Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?» diye sordu. O da, «Evet, ya Rab, seni sevdiğimi

bilirsin» dedi. İsa ona, «Koyunlarımı gütle» dedi. 17 Üçüncü kez ona, «Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?» diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, «Beni seviyor musun?» diye sormasına üzüldü. «Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin» dedi. İsa ona, «Koyunlarımı otlat» dedi. 18 «Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir.» 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, «Ardımdan gel» dedi. 20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, «Ya Rab, sana kim ihanet edecek?» diye soran öğrencidir. 21 Petrus onu görünce İsa'ya, «Ya Rab, ya bu ne olacak?» diye sordu. 22 İsa, «Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?» dedi. «Sen ardımdan gel!» 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, «O ölmeyecek» dememişti. Sadece, «Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?» demişti. 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

AÇIKLAMA: İsa ölümden dirildikten sonra kırk gün daha kaldı yeryüzünde. Bu süreçte öğrencilerine ve daha nicelerine bir çok defa görüldü (1.Korintililer 15:1-9). Bu bölümde Yuhanna Mesih'le beraber yaşadıkları çok tatlı bir anı kaydeder. İsa'nın ölümü ve dirilişinden sonra havariler ne yapacaklarını şaşırıyorlardı. Özellikle Mesih'i üç kere inkâr eden Petrus büyük mahcubiyet hissediyordu o yüzden eski mesleğine dönmeye karar verdi. Öğrencilerin bazısını yanına alarak balık tutmaya gittiler, ama nedense hiç bir şey tutamadılar. Sabaha karşı kıyıda duran biri onlara seslenip '*Çocuklar, balığınız yok mu?*' diye sordu. Onlar 'Yok' deyince kıyıda adam ağlarını teknenin sağ tarafına atmalarını söyledi. Bunu yapınca ağları birden çok sayıda iri balıkla doldu taşı. Yuhanna onlara seslenen adamın İsa olduğunu hemen anladı. Çünkü bunun benzerini İsa'yla ilk tanıştıkları sırada yaşadılar (Luka 5). Petrus da bunu anlayınca Mesih'in yanına gitmek için hemen suya atladı. Anlaşılan, eskiden suyun üzerinde yürüyerek arkadaşlarına hava atan Petrus'un yüreği çok değişti. Aklındaki tek düşünce bir an evvel İsa'nın yanında olmaktı. Balıkları karaya çıkardıkları zaman İsa'nın çoktan bir ateş hazırlayıp üzerinde balık pişirdiğini fark ettiler. Böylece İsa onları kahvaltı yapmaya buyurdu ve birlikte yediler. Ne kadar tatlı bir manzara!

Yemekten sonra İsa Petrus'a yönelip ilginç bir kaç soru sormaya başlar: 'Beni bunlardan daha çok seviyor musun?' Bunlardan derken belki eski mesleği ya

da arkadaşlarını kastediyordu. Simun Petrus tereddüt etmeden 'Evet, ya Rab!' diye karşılık verir. Buna karşılık İsa 'Kuzularımı otlat' diye söyler. İlerleyen ayetlerde İsa Petrus'a aynı soruyu iki defa daha sorar. Mesih'in aynı soruyu üç kere tekrarlamasına üzülen Petrus yine 'Rab sen herşeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin' diye yanıt verir. Peki, İsa neden bunu yaptı? Hatırlarsak Petrus İsa'yı üç kere inkâr etti, Mesih de burada Petrus'un sevgisini üç kere belirtmesine fırsat verir. Aynı zamanda İsa bu sorularla kendisi için herşeyden daha büyük önem taşıyan bir unsura değinmiş olur. Mesih imanlıları olarak zaman zaman zayıf düşebiliriz, hatta Petrus gibi bir anda Rab'bi inkar edebiliriz, ancak O'nu gerçekten seviyorsak her zaman yanında yerimiz var. Ayrıca, İsa Petrus'a bu soruları sorarak utancını gideriyor. Aynı zamanda diğer öğrencilere önderlik yapma konusunda kendisine güvendiğini de belirtiyor. Baştan beri Petrus çok gayretliydi, hatta Mesih uğruna ölmeye hazır olduğunu söyledi. Şimdi de İsa Petrus'un ilerde nasıl öleceğini de söyler. Yıllar sonra Mesih'in müjdesini birçok yerde duyurduktan sonra Roma'ya kadar gelen Petrus Roma İmparatoru Neron döneminde çarmıha gerilerek İsa uğruna canını verdi.

İlerde nasıl şehit olacağını öğrenen Petrus hemen yanında duran Yuhanna'yı işaret ederek, '*Ya bu ne olacak?*' diye sorar. İsa kısaca '*seni ilgilendirmez*' der, '*Sen ardımdan gel*' diye cevap verir. Buradan Tanrı'nın her birimiz için ayrı bir planı olduğunu görebiliyoruz. O yüzden birbirimizi karşılaştırmamaya dikkat etmeliyiz. Burada ayrıca Yuhanna için söylediği bir söz dikkat çeker: '*Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam...*' Bunu duyan bazıları Yuhanna'nın ölmeyeceğini düşündüler. Aslında İsa'nın diğer havarilerinin hepsi Mesih uğruna farklı yerlerde şehit oldular, bir tek Yuhanna olağan yoldan Efes'te vefat etti. Ancak Mesih'in bu peygamberlik sözü uyarınca ölmeden önce Rab'bin gelişini gerçekten gördü. İyice yaşlandığında Yuhanna Patmos adasına sürüldü ve orada Mesih'ten gelecekle ilgili inanılmaz bir vahiy aldı. Bunu İncil'in son bölümü 'Vahiy' kitabında kaydetti. Son olarak Yuhanna İsa Mesih'le ilgili söylenecek daha pek çok şey olduğunu belirtir. Evet, İsa oldukça kısa hayatında o kadar çok mucize yaptı ki hepsini kaydetmek mümkün değildi. Ama yazılanlar İsa'nın gerçekten Tanrı Oğlu Mesih olduğunu kanıtlamak için fazlasıyla yetiyordur.

KAYNAKÇA

TÜRKÇE:

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 1, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

Bruce Milne, *Yuhanna'nın Mesajı*, Haberci, 2012.

İNGİLİZCE:

Thomas Constable Online Commentary:

<http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/john.pdf>

Leon Morris, *The Gospel according to John: The New International Commentary of the New Testament*. Eerdmans, 1995.

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://Hristiyan.Kitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Can Nuroğlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

